Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VII — Nr. 666
Marți 13 septembrie 1960

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole

În interiorul ziarului

Pentru o producție bogată de grîu în 1961!

Invățînd din propria experiență

Cultura grîului ocupă în fiecare an aproximativ o treime din suprafața arabilă a gospodăriei colective din comuna Cuca, raionul Bujor, regiunea Galați.

În primii ani de existență a gospodăriei, producțiile de grîu obținute pe pămînturile comasate — foarte neuniforme ca fertilitate, unele chiar degradate din cauza lucrărilor prost executate de către țăranii individuali erau slabe, de multe ori sub 1.000 kg. la ha. Pe măsură însă ce solul a fost lucrat cu tractoarele și s-au administrat și îngrășăminte organice și minerale în ultimii ani au crescut și producțiile medii la hectar. În unele locuri, în acest an, producția pe cele 836 ha. s-a ridicat pînă la 3.420 kg. la ha. Desigur, aceasta demonstrează că colectiviștii din Cuca pot obține pe întreaga suprafață producții mari.

Nu se poate spune că membrii consiliului de conducere al gospodăriei nu s-au preocupat în mod deosebit de problema obținerii unor producții tot mai mari. Ei, ca toți colectiviștii de altfel, au fost îndrumați de inginerul agronom Buțicu Constantin cum să lucreze pămîntul mai bine pentru a scoate rod bogat.

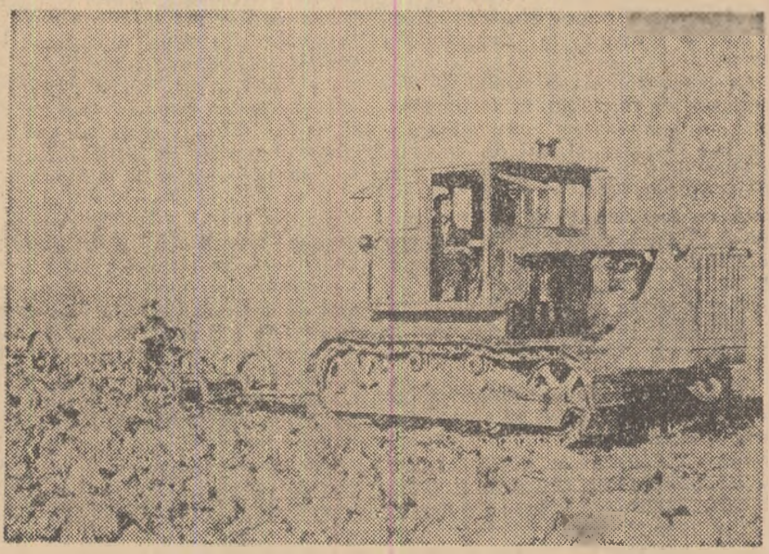
Pentru a demonstra colectiviștilor eficacitatea aplicării agrotehnicii înaintate la cultura grîului, în toamna anului trecut, colectiviștii de aici, la îndemnul inginerului agronom, au organizat pe o suprafață de 15 ha. un lot demonstrativ. În acest scop, s-a ales un teren plan, cultivat cu o bună premergătoare, care părăsind terenul devreme a creat posibilitatea executării lucrărilor agrotehnice în cele mai bune condiții. Terenul a fost arat din vară la adîncimea de 30 cm. O dată cu arătura, s-au încorporat în sol și cîte 20 tone gunoi de grajd la ha. Arătura a fost menținută ca ogor negru prin discuiri și grăpări repetate. Înainte de însămînțare — lucrare executată între 20—25 septembrie — solul a fost afînat pînă la adîncimea la care se îngroapă semințele, aproximativ 6—7 cm., printr-o discuire, pregătindu-se un bun pat germinativ. La însămînțare, s-au dat circa 200 kg. sămînță la ha. O dată cu aceasta, s-a mai făcut o îngrășare a solului cu îngrășăminte chimice, dîndu-se cîte 200 kg. superfosfat la ha. Grîul a răsărit uniform și s-a dezvoltat bine. Imediat, în primăvară, tarlaua a fost grăpată, apoi plivită, nelăsîndu-se nici-o buruiană în lan. Recoltatul s-a făcut în pîrgă, rezultînd o producție de 3.926 kg. la ha.

În același timp, colectiviștii din comuna Cuca, s-au preocupat ca și în cultura mare să aplice regulile agrotehnice înaintate la cultura grîului de toamnă. O grijă deosebită a fost de pildă, aceea a alegerii terenului în care să se semene grîul. Astfel, terenul de pe care s-a recoltat mazărea a fost arat adînc în timpul verii, întreținînd arătura cît mai curată prin grăpare. De asemenea, prin discuire la adîncimea de 7-8 cm. s-a pregătit patul germinativ, iar însămînțatul grîului a început spre sfîrșitul lunii septembrie și a fost terminat în primele zile ale lunii octombrie. În aceeași măsură s-au preocupat colectiviștii din comuna Cuca și de problema semințelor pe care le-au condiționat și tratat. Ca grîu de sămînță ei au folosit soiul A-15. Deși acest soi de grîu nu are cea mai mare productivitate, totuși, datorită alegerii și bunei pregătiri a terenului, precum și executării semănatului în epoca optimă, producția a fost de 3.420 kg. grîu la ha., pe suprafața de 150 hectare.

Învățînd din experiența anului trecut, colectiviștii din Cuca vor extinde metoda de lucru folosită pe lotul demonstrativ, în cultura mare. În acest scop, ei au pregătit din timp terenurile eliberate: au făcut arătura adîncă de vară la 30 cm. adîncime, au îngrășat 100 ha. teren cu gunoi de grajd dînd cîte 15—20 tone la ha. Acum ei schimbă la baza de recepție grîul lor, cu semințe din soiurile de înaltă productivitate. În această toamnă vor da cîte 200 de kg. sămînță tratată și selectată la hectar.

DANA CIGUSIEVICI

Cu întreaga capacitate de lucru

Cu toate că terenul s-a întărit în așa măsură încît tractoarele execută cu greu arăturile adînci, la S.M.T. Stîlpu, raionul Buzău, aceste lucrări, continuă. Acolo unde terenul este deosebit de greu, se folosesc la arături cele 2 tractoare Kirov. Pentru a folosi din plin capacitatea acestor tractoare ele lucrează cu două pluguri în cuplu. In fotografie: tractoristul Ion Sandu în timpul lucrului.

Schimbul semințelor trebuie mult grăbit

In raionul Ploești...

Lanurile gospodăriei colective „Viață Nouă" din comuna Bărcănești, se învecinează cu cele ale gospodăriei de stat Rîfov. De aceea, colectiviștii din Bărcănești împărtășesc din plin experiența acestei gospodării de stat în cultura cerealelor.

Păstrînd legătura strînsă cu muncitorii acestei gospodării, colectiviștii de aici însămînțează grîul, porumbul și celelalte plante o dată cu G.A.S. Rîfov. Ei se străduiesc să pregătească terenurile și să întrețină culturile după exemplul acestei gospodării de stat.

În acest an, colectiviștii au dobîndit o producție de 2.140 kg grîu în medie la hectar, iar gospodăria de stat a obținut pe o tarla de 80 ha care se învecinează cu terenul gospodăriei colective cîte 2.800 kg grîu la ha.

Secretul nu a fost greu de aflat. Muncitorii din gospodăria de stat au folosit pe această suprafață sămînță de grîu de mare productivitate, iar colectiviștii au folosit sămînță de grîu raionată A—15. Pildă bună în ce privește obținerea de producții mari de grîu la hectar pentru colectiviștii și întovărășiții din raionul Ploești a dat și gospodăria de stat Ploești, care în toamna trecută a însămînțat 50 de ha cu sămînță de grîu de mare productivitate și a reușit să obțină cîte 2.947 kg de grîu la ha.

Lanurile de grîu ale acestei gospodării au fost des vizitate de către colectiviștii și întovărășiții din jur, care s-au convins că pe lîngă un teren bine pregătit este necesar să semeni și o sămînță de calitate.

De aceea, în această toamnă cele 10 gospodării colective și majoritatea întovărășirilor agricole din raion — la îndemnul tehnicienilor și inginerilor agronomi — au hotărît să însămînțeze pe suprafețe cît mai mari grîu de mare productivitate. In întreg raionul colectiviștii și întovărășiții vor schimba la baza de recepție din Ploești, 400 tone de grîu, cu sămînță de mare productivitate.

Din cele 675 ha ce se vor însămînța cu grîu în gospodăriile colective, 450 de ha vor fi însămînțate numai cu grîu de mare productivitate, iar restul cu sămînță de grîu A—15.

Existînd o preocupare din partea conducerii bazei de recepție ca cerealele necesare schimbului să se afle în bază, schimbul de semințe în raionul Ploești a început încă din ziua de 2 septembrie. Pînă la 9 septembrie gospodăriile colective au reușit ca din cele 81 de tone de grîu de mare productivitate ce sînt planificate, să ridice contra schimb 61 tone.

Fruntașă în acțiunea de schimb este gospodăria colectivă din comuna Bărcănești. Această unitate va însămînța în acest an întreaga suprafață de 80 de ha cu grîu de mare productivitate luînd astfel de la baza de recepție contra schimb 13 tone de grîu de sămînță. Pe o suprafață de 120 ha va însămînța grîu de mare productivitate și gospodăria colectivă din Rîfov. Colectiviștii de aici au schimbat întreaga cantitate de sămînță necesară însămînțării.

Pînă acum au schimbat întreaga

(Continuare în pag. 3-a)

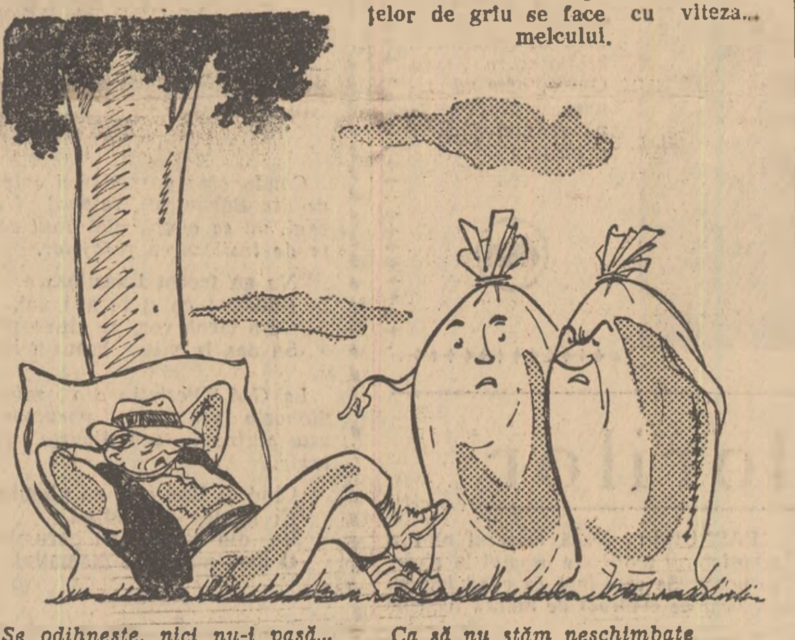
...Și în regiunea Craiova

Atît sfatul popular al regiunii Craiova prin secția sa agricolă, cît și Centrul regional de recepționare primesc aproape zilnic de la raioane situația schimbului de sămînță pentru însămînțările de grîu din această toamnă. Bazele de recepție ale C.R.R.-ului predau, iar unitățile agricole primesc; pentru oricine este limpede că situațiile primite de cele două foruri regionale ar trebui să fie identice. Și totuși, situațiile nu se potrivesc și încă cu diferențe apreciabile. După situația secției agricole, pînă la 8 septembrie se schimbaseră 1.049 de tone, iar după cea a C.R.R.-ului ceva mai puțin de 800.

În cazul de față, C.R.R.-ul are dreptate. Unitățile sale nu puteau raporta predarea unei cantități mai mari decît cea reală. Nepotrivirea — spunea tov. ing. Predatu de la secția agricolă a sfatului regional, provine din aceea că unele secții agricole raionale au comunicat efectuarea schimbului și de către acele unități care doar au dus la bază grîul cu care vor face schimbul, dar care încă nu și-au ridicat grîul de sămînță. Oricum, schimbul de sămînță pentru însămînțările din această toamnă merge în regiunea Craiova, foarte încet. „De ce pînă la 8 septembrie sarcina de plan e realizată doar sub 10 la sută, cu toate că în cîteva zile schimbul trebuie încheiat?" — am întrebat. Tovarășii din secția agricolă au răspuns: „Din vina C.R.R.-ului!". Cei de la C.R.R. au răspuns și ei: E vina organelor agricole!". Adică pe scurt vinovatul ar fi celălalt. În realitate, lipsurile care fac ca rămînerea în urmă cu schimbatul grîului de sămînță să situieze Craiova printre ultimele regiuni din țară, privesc atît organele agricole, cît și pe cele aparținînd Centrului regional de recepționare.

În ce-l privește pe C.R.R. se naște întrebarea: De ce tovarășii de aici nu s-au îngrijit ca **tot** grîul de sămînță aflat în cele 46 de baze de recepție să aibă la timp documentația care să-i confirme calitățile? Firește că a provocat greutăți unităților solicitatoare faptul că 300 de tone de grîu aflat la baza de recepție din Craiova nu aveau încă la 5 septembrie buletinele de analiză și deci grîul nu putea fi dat gospodăriilor colective. Acesta nu este singurul caz. La aceeași dată, nici baza din Moțăței nu avea buletine de analiză pentru 200 de tone de grîu, fără să mai vorbim de alte 600 tone aflate la baza de recepție din Băilești (și acest grîu fără buletine de analiză.) Motivarea Centrului regional de recepționare că, pe regiune, era grîu destul pentru realizarea unui ritm mai susținut la schimb nu este întrutotul concludentă; important este ca grîul să se afle la timp acolo **unde trebuie**, nu unde prisosește.

In raionul Caracal schimbul semințelor de grîu se face cu viteza... melcului.

– Se odihnește, nici nu-i pasă... Despre schimb nici n-a aflat.

Ca să nu stăm neschimbate El n-ar trebui schimbat?

Este drept că o mare parte din lipsuri pentru rămînerea în urmă la efectuarea schimbului revine organelor agricole. Pînă la 8 septembrie, un singur raion — Cujmir — se apropiase de 50 la sută din planul de schimb. La o mare diferență îl urmează raioanele Băilești, Craiova, Gura Jiului. 9 raioane din cele 20 ale regiunii nu schimbase pînă la aceeași dată nici un kg de sămînță. Este de neînțeles, și faptul subliniază inactivitatea organelor agricole de aici, că printre aceste raioane se află Plenița, Balș, Amaradia, Strehaia, raioane cunoscute ca avînd un pronunțat caracter cerealier.

Lucrătorii secției agricole regionale trebuie așadar să intervină neîntîrziat în primul rînd în aceste raioane pentru a curma rămînerea în urmă în acțiunea urgentă de schimbare a semințelor. Tot așa cum trebuie să intervină și în altele ca, de pildă, Caracal.

De aici, de la Caracal, se comunică de fiecare dată regiunii că s-au schimbat 5,5 tone din cele 610 cît va trebui schimbat. Caracalul este unul din puținele raioane în care n-a fost nevoie de transfer de sămînță și unde toată cantitatea destinată schimbului a avut la timp buletinele de analiză. Așa stînd lucrurile, numai delăsarea poate

(Continuare în pag. 3-a)

FAPTELE - cel mai puternic îndemn

Munca în gospodăria colectivă și-a dovedit, an de an superioritatea și în raionul Slobozia. Aplicînd regulile agrotehnice recomandate de știință și executînd un volum din ce în ce mai mare de lucrări mecanizate, gospodăriile colective din acest raion, au realizat în vară o producție medie de grîu cu 400 de kg. la ha. mai mult decît au obținut întovărășirile agricole. Gospodăria colectivă din satul „Gheorghe Doja", de pildă, a strîns o recoltă de 1.875 kg. grîu la ha., pe cînd întovărășirea din sat numai 1.302 kg. grîu la ha.

De asemenea, acordînd atenția cuvenită dezvoltării multilaterale a gospodăriilor, colectiviștii din acest raion au sporit considerabil numărul de animale proprietate obștească și îndeosebi al vacilor de lapte și al ovinelor cu lînă fină și semifină, au introdus în cultură pe lîngă cereale, — plante tehnice și industriale și au extins culturile leguminoase. Față de anul trecut, de exemplu, numărul taurinelor a crescut, în cele 8 luni ce au trecut, cu 1300 capete, al ovinelor cu 20.100 capete, iar al porcinelor cu 2.900 capete.

Ca urmare a dezvoltării multilaterale a gospodăriilor colective și sporirii necontenite a producțiilor agricole vegetale și animale, încă din anul trecut, 21 de gospodării colective din raion au devenit milionare, iar numărul lor va crește considerabil, în acest an. Numai în primele 7 luni ale anului 1960, veniturile bănești realizate au fost de peste 35.200.000 lei. Colectiviștii din Muntenii Buzău, bunăoară, au încasat, pînă acum, din valorificarea produselor agricole vegetale și animale aproape 6.000.000 lei.

Raionul Slobozia complect colectivizat

O dată cu sporirea valorii zilei-muncă, a crescut și nivelul de trai al colectiviștilor. Semnificativ în această privință este faptul că numai din 1959 pînă în prezent, 580 de colectiviști și-au construit case noi, iar mulți dintre ei și-au cumpărat aparate de radio, mobilă etc.

Toate aceste rezultate nu puteau să-i lase nepăsători pe întovărășiți. Popularizate pe larg de către organele de partid și de stat, rezultatele obținute au stîrnit un viu interes în rîndul țăranilor întovărășiți din comunele și satele raionului. Prin munca politică și cultural-educativă de masă, prin vizitele organizate la gospodăriile colective fruntașe și la colectiviști acasă, s-a ajuns la convingerea tuturor țăranilor întovărășiți (raionul a fost cooperativizat încă din 1958) să pășească cu încredere pe drumul arătat de partidul nostru, înscriindu-se în gospodăriile colective. Astfel cele 52 de gospodării agricole colective existente în raion, cuprind 24.112 familii cu o suprafață de 92.778 ha de teren, raionul Slobozia fiind al treilea raion din regiunea București cu agricultura colectivizată.

Uniți în fapte și gînduri, colectiviștii din raionul Slobozia aspiră la succese și mai mari în viitor, atît în sporirea producției vegetale și animale, cît și în dezvoltarea și întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor lor. Cele 30.000 de hectare de arături adînci, executate pînă acum, sînt chezășie sigură a sporirii producției în anul viitor.

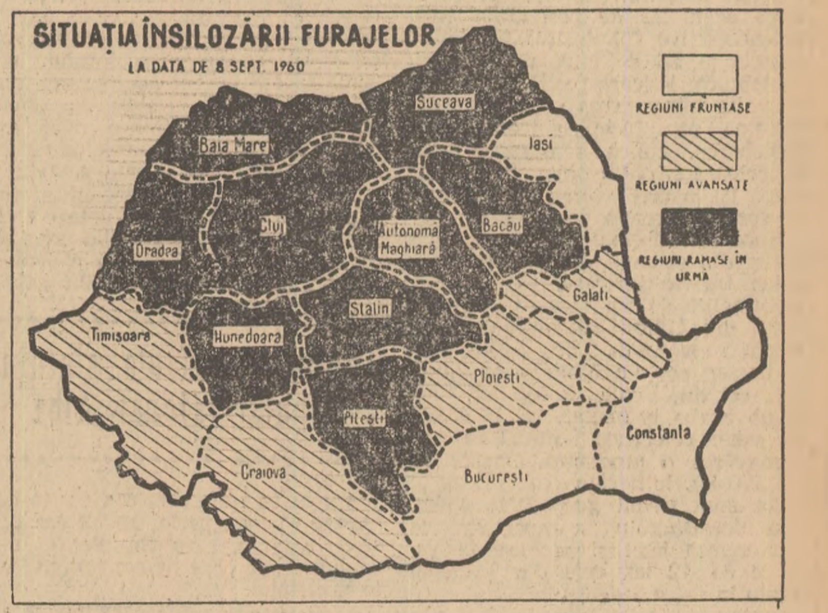
Colectivizarea agriculturii raionului Slobozia a deschis largi perspective pentru sporirea producției agricole: vegetale și animale și pentru creșterea continuă a nivelului de trai al colectiviștilor.

C. YASIA

Au început semănatul secarei

La unitățile agricole cooperatiste din raionul Săcueni, regiunea Oradea, s-au însămînțat primele hectare cu secară. Pînă zilele trecute, s-au însămînțat în total 77 ha, din care 50 la gospodăria colectivă „Filimon Sîrbu" din Voievozi, 25 ha la gospodăria colectivă „7 Noiembrie" din Curtuișeni și 2 ha la gospodăria colectivă din comuna Diosig.

Să grăbim însilozarea porumbului

După datele sosite la Ministerul Agriculturii, pînă la data de 8 septembrie, pe întreaga țară se însilozaseră 3.368.722 tone de furaje, adică 56% din sarcina de plan. Pe sectoare, gospodăriile agricole de stat au însilozat 1.055.657 tone de nutreț iar unitățile agricole cooperatiste 2.255.000 tone.

In săptămîna aceasta, cele mai mari cantități au fost însilozate în regiunile Constanța (193.000 tone), București (134.000 tone), Timișoara (124.000 tone), Galați (103.000 tone de furaje).

Mult rămase în urmă cu însilozatul porumbului sînt în deosebi regiunile: Autonomă Maghiară, Stalin, Cluj, Bacău și Suceava unde realizările cuprind procente între 12 – 29% din plan.

Pentru grăbirea ritmului însilozării furajelor, este necesar ca Trusturile Regionale Gostat, secțiile agricole regionale, S.M.T.-urile, inginerii și tehnicienii agronomi, să mobilizeze toate forțele existente în așa fel încît, în aceste zile să se însilozeze în fiecare unitate agricolă cît mai mari cantități de porumb. Pe lîngă porumbul verde destinat însilozării, se pot însiloza acum cocenii uscați, rezultați de la recoltarea porumbului pentru boabe în amestec cu nutrețuri verzi din culturile duble, frunze și colete de sfeclă de zahăr, resturi de la grădinile de zarzavat, tăiețel de sfeclă sau cu soluție de melasă ori saramură 2 la sută.

BULETINUL MUNCILOR AGRICOLE

• Ritmul recoltării culturilor de toamnă trebuie mult intensificat • A început semănatul orzului, secarei și grîului • Se impune a fi grăbită pregătirea terenurilor necesare însămînțărilor

În ultima săptămînă, recoltatul culturilor de toamnă s-a intensificat în întreaga țară. Pînă acum, au fost recoltate 19.307 ha. cu porumb, 76.842 ha. cu floarea-soarelui, 33.782 ha. cu sfeclă de zahăr, 33.665 ha. cu cartofi. Cele mai mari suprafețe cu porumb recoltate sînt în regiunile Craiova, București și Pitești. În raport cu faza de coacere, recoltatul porumbului trebuia început în regiunile Ploești și Constanța; procente mult prea mici la această lucrare s-au înregistrat totodată, în regiunile Timișoara, Iași și Galați. Este necesar ca în zilele ce urmează să fie intensificat și recoltatul florii-soarelui în regiunile Galați, Constanța, Timișoara și București, unde s-au obținut procente numai între 8—23 la sută.

Pînă zilele trecute, pregătirea terenului pentru însămînțările de toamnă s-a făcut pe 926.033 de ha., cele mai mari suprafețe realizîndu-se în regiunile Constanța și București. Arăturile executate sînt calitativ bune. În scopul fertilizării terenurilor pe care se vor executa însămînțări de toamnă, au fost încorporate îngrășăminte organice pe 148.828 de ha și îngrășăminte chimice pe 139.323 de ha.

În zilele ce urmează, se impune a se executa arături de însămînțări pe întreaga suprafață eliberată de culturi și destinate însămînțărilor de toamnă. Trebuie folosită întreaga capacitate de lucru a utilajului la pregătirea terenurilor — astfel ca în jurul datei de 15 septembrie însămînțările să se poată desfășura din plin. Odată cu aceasta este necesar a fi intensificată și încorporarea în sol a îngrășămintelor organice și chimice.

Schimbul semințelor trebuie de asemenea urgentat în întreaga țară. Dacă în regiunile Constanța, Bacău și Ploești această operație s-a desfășurat într-un procent mai mare, în schimb în regiunea Cluj schimbul semințelor n-a început încă, iar în regiunile Iași, Stalin, Baia Mare și Autonomă Maghiară nu s-au schimbat decît 10 la sută din cantitățile existente.

În ce privește însămînțările de toamnă, trebuie arătat că deși timpul a fost favorabil însămînțării rapiței, pînă acum nu s-au realizat decît 5.600 de ha.

Semănatul orzului, secarei și grîului a început în regiunile Oradea, Autonomă Maghiară și Constanța. Este necesar ca atît condiționatul cît și tratatul semințelor să fie urgentate întrucît curățatul semințel s-a efectuat numai în procent de 37 la sută, iar tratarea în proporție foarte mică.

În această săptămînă, se impune a fi grăbit mult însămînțatul rapiței și culturilor de masă verde în toate zonele unde există condiții prielnice pentru însămînțarea acestor culturi.

PREGĂTIRI PENTRU OBȚINEREA UNOR VINURI DE CALITATE

Prin importantele succese obținute în ce privește partizile mari de vinuri superioare, gospodăria de stat Cotești, raionul Focșani, și-a cîștigat, în ultimul timp, un frumos renume. În anul trecut, de pildă, muncitorii, inginerii și tehnicienii de aici, au vinificat în așa fel recolta de struguri încît la concursul interregional de la Constanța au obținut medalii de aur, argint și bronz la o cantitate de 198 de vagoane de vin.

Animați de dorința de a ridica și mai sus faima vinurilor obținute din viile gospodăriei de stat Cotești, întregul colectiv de muncă al acestei gospodării se preocupă în aceste zile de pregătirea minuțioasă a culesului și vinificației. De fapt, pregătirile au început aici imediat după terminarea campaniei din toamna trecută. Astfel, reparația mașinilor și a utilajelor s-a făcut încă din iarnă. Presele, zdrobitoarele, pompele etc., au fost numai revizuite și vopsite la părțile fieroase ce vin în contact cu mustul.

Butoaiele, căzile și celelalte vase mărunte au fost și ele reparate, spălate și dezinfectate.

Acum, în prag de începere a culesului, întregul utilaj care va fi folosit în campania de recoltare și vinificare este pus la punct. Cele 40 de teascuri, 4 prese mecanice, 27 zdrobitoare, 1.500 ciubere, 800 forfecuțe și butoaie — în capacitate de 350 de vagoane etc., sînt gata pentru prelucrarea strugurilor și primirea mustului.

Alături de aceste pregătiri, un rol important îl are în obținerea de vinuri bune condițiile igieno-oenologice în care se face vinificarea și se păstrează vinul.

Vinificația cere în primul rînd întreținerea unei curățenii permanente în crame și pivnițe. În această privință, în gospodăria de stat Cotești s-au luat măsuri pentru înlăturarea tuturor surselor generatoare de mirosuri străine, mucegaiuri și ruginire a cercurilor de la butoaie și a pieselor de fier.

Dar inginerii și tehnicienii din această gospodărie știu din proprie experiență că vinurile cu calități superioare nu se pot obține numai prin buna pregătire a mașinilor, a utilajului și a vaselor, cramelor și a pivnițelor. Hotărîtor în această privință este felul cum se fac culesul și prelucrarea strugurilor. Măsurile tehnico-organizatorice luate de consiliul gospodăriei în această privință, arată deosebita atenție ce se acordă aici procesului tehnologic ce se va aplica în vinificație. Planul de organizare a muncii la cules și vinificație, întocmit pentru această campanie, prevede în amănunțime modul cum se vor recolta și prelucra strugurii din recolta anului 1960, precum și responsabilitatea fiecărui specialist din gospodărie.

Astfel, 20 la sută din bogata recoltă de struguri din acest an se va culege și vinifica în soiuri pure, 60 la sută pentru vinuri superioare și numai 20 la sută pentru vinuri curente de masă. Din cele 14 centre de vinificat, în 5 centre strugurii se vor vinifica pe soiuri. Asemenea centre s-au organizat la pivnița centrală (vinificator Filip Sandu), la brigada a III-a secția Faraoane (vinificator Mircea Ștefănescu), la brigada a XI-a secția Cotești, (vinificator ing. stagiar Nicolae Bogatu) etc. De asemenea, pentru vinificarea vinurilor roșii s-au organizat 3 centre, cîte unul de fiecare secție.

Spre deosebire de anul trecut, pentru obținerea de vinuri superioare, presatul strugurilor se va face în această toamnă, mai întîi cu teascurile și numai după aceea cu presele mecanice. Mustul rezultat se va depozita separat.

Pentru cunoașterea și aplicarea întocmai a schemelor tehnologice stabilite pentru fiecare tip de vin în parte, precum și pentru conducerea cu competență a întregului proces de vinificare, consiliul gospodăriei a organizat la începutul acestei luni, cursuri cu toți vinificatorii. La aceste cursuri care au durat 5 zile au participat 14 vinificatori. Printre altele, au fost predate și seminarizate lecțiile privind prelucrarea strugurilor și a mustului, folosirea bioxidului de sulf lichid în vinificație (problemă oarecum nouă): urmărirea mersului fermentației și altele.

Mersul coacerii strugurilor este de asemenea urmărit cu multă atenție în gospodăria de stat Cotești.

În scopul bunei desfășurări a campaniei de cules și vinificație, n-a fost neglijată nici problema asigurării unor condiții bune de muncă și de trai celor aproape 2.000 de muncitori ce vor fi folosiți zilnic la culesul strugurilor de pe cele 1.100 ha. ale gospodăriei.

Pregătiți în acest fel, muncitorii, inginerii, tehnicienii din gospodăria de stat Cotești sînt hotărîți să muncească în așa fel încît să obțină cel puțin 250 de vagoane de vin medaliat la viitorul concurs al vinurilor.

V. CAZACU

Cu sprijinul agitatorilor

De la sfîrşitul lunii aprilie agricultura raionului Alba, din regiunea Hunedoara, este în întregime cooperativizată. In raion există acum 22 de gospodării agricole colective, 39 de întovărăşiri agricole şi 26 de întovărăşiri agrozootehnice. Fiecare dintre acestea se dezvoltă într-un ritm accentuat: ele termină sau încep noi construcţii zootehnice, aplică o agrozootehnie superioară şi obţin producţii tot mai mari, îşi măresc averea obştească şi în special fermele de animale.

Succesele obţinute de cele mai multe din gospodăriile colective din raion trezesc interesul viu al multor familii de întovărăşiţi. Colectiviştii din Miceşti au obţinut anul trecut o recoltă de 2.581 de kg. grîu la hectar, cei din Ighiu peste 2.000 kg., cei din Benic 3.430 kg. porumb boabe la hectar, iar la sfeclă de zahăr colectiviştii din Teiuş au înregistrat o producţie medie de 31.250 kg. la hectar.

In anul trecut gospodăria colectivă din Berghin a repartizat la ziua-muncă bani şi produse în valoare de 42 lei, cele din Ţelna şi Ighiu în valoare de 39 lei.

Recolte mari la cereale au fost obţinute şi în acest an, iar ţăranii întovărăşiţi văd cu ochii lor succesele temeinice pe care şi le făuresc zi de zi, printr-o muncă bine organizată, colectiviştii.

Dar ceea ce merită să fie subliniat este faptul că organele de stat din raionul Alba nu consideră că au făcut totul terminînd cooperativizarea agriculturii raionului. De aceea, în chiar vîrful campaniei de vară ele au continuat să desfăşoare în sate şi comune o largă şi perseverentă muncă pentru atragerea altor ţărani întovărăşiţi în gospodăriile colective. Şi aceasta fără a neglija sarcinile operative şi multiple legate de recoltare, pregătirea recoltării, organizarea treierişului, arăturilor şi însilozărilor.

Pentru a cunoaşte mai amănunţit felul cum a fost organizată această activitate, am stat de vorbă cu preşedintele sfatului popular raional, tovarăşul Mureşan Grigore.

— Incheind cooperativizarea agriculturii raionului noi ne-am spus că nu trebuie să ne oprim în faţa acestui succes, şi apoi să ne mai odihnim. Documentele celui de-al III-lea Congres al P.M.R. ne-au arătat că trebuie să continuăm munca politică şi organizatorică pentru consolidarea şi lărgirea sectorului colectivist. Un accent deosebit am pus pe faptul că activul sfaturilor populare comunale a obţinut o bogată experienţă în această muncă. La rîndul său organizaţia de partid a sfatului popular raional a propus înfiinţarea a patru colective de agitatori alcătuite din salariaţi ai sfatului popular, care să sprijine munca de colectivizare în diverse comune din raion.

Despre experienţa sfatului popular raional Alba

S-a avut în vedere ca din aceste colective să facă parte, pe cît era posibil, tovarăşi care sînt de fel din comunele pe care ne-am propus să le sprijinim.

— Şi cum îşi desfăşoară munca un asemenea colectiv?

Răspunsul vine prompt.

— Noi am hotărît să sprijinim munca pentru colectivizarea agriculturii în comunele Oarda de Jos, Bărăbanţ, Drîmbari, Miceşti, Vinţul de Jos şi Cricău. Trebuie să adaug că în această muncă folosim oamenii noştri cei mai pricepuţi şi cu autoritate, în primul rînd pe membrii comitetului executiv raional, precizează tov. Mureşan. Aproape în fiecare după amiază, spre seară, colectivele noastre se deplasează în comunele respective.

In perioada de cînd lucrează ele organizează adunări generale în care prelucrează statutul G.A.C., răspund la întrebări, discută individual cu întovărăşiţii sau îi vizitează acasă şi le explică veniturile ce le pot obţine, avantajele economice pe care le au în calitate de colectivişti etc.

Bineînţeles că colectivele noastre nu se suprapun colectivelor existente în comună, adaugă tovarăşul Mureşan. Ele colaborează, se sprijină reciproc. Să vă dau un exemplu: în satul Ciugud colectivele de agitatori din comună desfăşurînd o muncă intensă au obţinut un mare număr de cereri pentru gospodăria colectivă. Pentru consolidarea acestui succes, atît sfatul popular raional cît şi comitetul raional de partid le-a dat un sprijin eficient prin tovarăşi cu pregătire şi experienţă în această muncă. Rezultatul: astăzi satele comunei Ciugud sînt colectivizate.

Pentru că şi colectivele noastre întîlnesc pe teren, uneori, probleme dificile sau pentru că este util să se facă un schimb de păreri, organizaţia de bază de partid analizează din două în două săptămîni activitatea acestora, se apreciază rezultatele, se dau sugestii.

— Ce vă propuneţi pentru viitoarea perioadă? a fost ultima noastră întrebare.

— Munca pe teren a membrilor comitetului executiv al sfatului popular raional s-a făcut simţită în ridicarea nivelului activităţii în sate şi comune. Vom concentra acum munca pentru lărgirea actualelor gospodării colective. Sînt condiţii bune, în special, la Bucerdea, Ighiel, Ţelna, Mihalţ, Cetea şi Benic. Nu este exclus ca recoltele bune obţinute acum, avansurile frumoase pe care le primesc colectiviştii, să creeze condiţii la fel de bune pentru lărgirea sectorului colectivist şi în alte comune.

★

Experienţa şi rezultatele bune obţinute de sfatul popular al raionului Alba, de activul său, ne arată că munca pentru lărgirea sectorului socialist al agriculturii se poate desfăşura eficient în orice perioadă a anului, dacă ea este pregătită şi susţinută în mod corespunzător de către cei cărora le revine această importantă sarcină.

C. LUCIAN

Activitate rodnică

La biblioteca din Ţigăneşti, raionul Alexandria se desfăşoară o rodnică activitate în scopul ridicării nivelului cultural al ţăranilor muncitori. In fotografie: *bibliotecara Elena Onica, oferind tinerelor din comună ultimele cărţi primite.*

CE SĂ CITIM

G. BEJANCU — Spre mîine (ESPLA)

Schiţele lui G. Bejancu înfăţişează de preferinţă chipul omului nou, aşa cum apare el în împrejurări dramatice, parcă menite să-i pună la încercare dîrzenia, puterea de sacrificiu, încrederea în colectiv.

Cea mai izbutită dintre scurtele povestiri cuprinse în volum este „Popa-Cursă-lungă". Schiţa înfăţişează cu vervă figura de un remarcabil pitoresc a bătrînului marinar trecut la pensie şi care tînjeşte de dorul mării, al călătoriilor şi peripeţiilor meseriei. Indrăgostit de profesia sa, el ajunge printr-o întîmplare, pe un şantier. Inimos, face faţă cu succes tuturor încercărilor. Işi cîştigă stima tovarăşilor, dar e cu gîndul şi cu vorba mereu la ţărmul mării, visînd să redevină navigator.

Şi cînd cei din jur, în semn de prietenie, izbutesc să-i obţină reintegrarea într-un echipaj, „Popa-Cursă-lungă" refuză printr-un gest de mare frumuseţe, — atît de puternică devenise legătura lui cu şantierul. „Chemarea mării" nu s-a stins, numai că deocamdată bătrînul „lup de... mare" mai are „pe uscat" de pus umărul la isprăvirea lucrărilor la care a fost părtaş.

„Beton armat" evocă o altă figură luminoasă de constructor. Intîmplarea cum Şerbu Petru a devenit cu grupa lui de ostaşi trimişi la vatră o brigadă de mineri e convingătoare şi impresionantă.

In ansamblu, „Spre mîine" reuneşte pagini scrise cu pasiune publicistică, recomandînd în persoana autorului lor, un dotat mînuitor al „genului scurt".

H. ZALIS

Alte şcoli în raionul Horezu

In comuna Mădulari, raionul Horezu, din regiunea Piteşti s-a inaugurat recent un nou local de şcoală. Clădirea acestei şcoli a fost ridicată prin contribuţia bănească şi munca voluntară a locuitorilor comunei şi prin folosirea unor materiale de construcţii din resurse locale. Costul construcţiei a fost ieftinit cu 72.000 lei.

Şcoala din Mădulari va fi pusă la dispoziţia copiilor începînd cu anul şcolar 1960—1961.

Tot de curînd s-a inaugurat un local nou de şcoală şi în comuna Armăşeşti din acelaşi raion. Aceasta cuprinde 4 săli de clasă, cancelarie şi alte dependinţe. De asemenea, în acest an au fost terminate lucrările de construcţie ale şcolilor din comunele Tomşani şi Costeşti.

NICOLAE MIRON
corespondent

Cărţi DE ŞCOALĂ

Fiu-meu citeşte tăcut dintr-un volum. La un moment dat se opreşte din citit şi-mi cere imperativ:

— Ascultă puţin, tată! „... Desigur, cinci lei nu reprezintă mare lucru: raportaţi la [illegible] mondială mai ales, la Bursa din Londra sau de la Paris, cinci lei sînt o sumă absolut infinitezimală. Dar pentru cei care socotesc totul în pîini, cinci lei înseamnă o pîine. O pîine e o zi de viaţă. Cîte pîini, cîte zile de viaţă smulge din casele sărace preţul manualelor didactice? Oamenii se gîndesc. Tăbliţa: patru pîini. Aritmetica: zece pîini. Geografia: opt pîini. Abecedarul: şapte pîini. E fantastic!"

— E din Bogza şi se intitulează „Abecedare" — îi răspund.

— Foarte bine, 30 de puncte! Dar vreau să te întreb altceva: Cînd ai învăţat tu, tot aşa era? Bogza a scris în 1935!

— Exact aşa, Lucian. Eu am început şcoala un an mai tîrziu.

— Hai povesteşte-mi, — se roagă Lucian.

— Te rog să mă laşi în pace, am cam uitat cum făceam rost de cărţi şi pe deasupra am şi treabă. E destul să ştii că niciodată în cei 7 ani de şcoală n-am avut toate cărţile. Eşti mulţumit?

Văd eu bine că nu-i mulţumit. N-am încotro.

— Abecedar partea I-a şi tăbliţă mi-a luat tata după destule ciorovăieli cu mama. Dar abecedar partea II-a, de pe care învăţam literele mari, nu mi-a mai luat.

— Era sgîrcit tata Andrei!

— Da, era zgîrcit. Zicea mamei: Dacă-mi dă Ţambu chitanţă pe abecedarul lui fiu-tău, cumpără-i abecedar!

— Il ştiu pe Ţambu, e omul ăla din Breasta care a fost perceptor — completează Lucian.

— Chiar aşa. In clasa a II-a... da, chiar într-a II-a, am învăţat 3 copii pe o carte de citire. Eram vecini şi nu ne-a fost greu.

— Cine v-a cumpărat-o?

— Noi am cumpărat-o. Păzeam la păscut oile noastre şi mai luam cîteva din sat. Pentru asta primeam bani. Strînsesem 40 de lei, dar ne mai trebuiau vreo patru. De ăştia am făcut rost uşor.

— Ştiu, mi-ai mai spus o dată. A murit o babă şi v-aţi înghesuit la răscruce cînd s-au aruncat „creiţari" — cum zicea bunica.

— Păi dacă ştii, ce mă tot întrebi?

— Hai tată nu te supăra! Spune-mi cum ai făcut rost de cărţi în clasa a III-a? Te rog!

— Dar, ce crezi că îmi amintesc fiecare an în parte? N-am prevăzut c-o să fiu întrebat atît de amănunţit.

Totuşi Lucian insistă.

— In clasa a III-a... nu mai ştiu cum am făcut. Dar ştiu într-a patra cum era să fac rost de cărţi. „Măcar acum să-i dăm bani, să-şi ia copilul adeverinţa de 4 clase" — zicea mama, cu năduf, tatii. Tata n-a avut nimic împotrivă. 'Să mă duc cu Pluguşorul (niciodată nu luam cărţi la început de an. „Repeţi ce-ai învăţat anul trecut — ce-ţi trebuie!" — zicea tata) şi cu banii strînşi să-mi iau cărţi. E drept, banii de la Pluguşor mi-ar fi fost ajunş, dar cărţi tot nu mi-am luat.

— Tata Andrei ţi-a pus mîna pe bani.

— Da' de unde! Toţi banii ne-au fost luaţi la şcoală pentru Consiliul de Patronaj.

— Asta ce mai era?

— O organizaţie de pungaşi.

— Burghezi?

— Burghezi, bineînţeles. Mai amănunţit o să-ţi explic altădată, acum du-te şi te culcă! Noapte bună!

*

Mîine îl conduc pe Lucian la şcoală. Il aşteaptă, gata pregătit, pachetul cu cărţi. Două milioane de copii, mai mari şi mai mici decît fiul meu, merg să-şi ia mîine pachetele cu cărţi. Noi, părinţii, nu trebuie să plătim nimic. Statul le dă gratuit. Lucian e pionier şi repetă pentru serbarea de început de an cîntecul pionieresc „Mulţumim din inimă Partidului". Il fredonăm împreună.

TEOHARI OPREA

CASE NOI

In ultimul timp, membrii gospodăriei agricole colective din Coşereni, regiunea Bucureşti, au construit numeroase case noi. In fotografie: construcţiile ridicate de colectiviştii Ştefan Dumitrache şi Marin Gh. Nicşan.

Din activitatea sindicală în unităţile agricole

Contribuţia consfătuirilor de producţie

— Pentru colectivul de muncă al gospodăriei agricole de stat Ciorogîrla, mi-a spus de curînd tov. Andrei Gheorghe preşedintele sindicatului acestei unităţi, consfătuirile de producţie au devenit pîrghii de cea mai mare însemnătate în obţinerea succeselor. Cu ajutorul consfătuirilor de producţie noi am reuşit şi reuşim să înlăturăm o serie de lipsuri ce se ivesc în muncă, să-i stimulăm pe muncitorii, tehnicienii şi inginerii noştri pentru a lupta cu perseverenţă în vederea obţinerii de rezultate cît mai bune.

Într-adevăr, la G.A.S. Ciorogîrla consfătuirile de producţie sînt temeinic pregătite, deoarece ele fiind axate pe o temă de o deosebită importanţă.

Organizatorii de grupă sindicală, cu sprijinul cîte unui membru al comitetului sindicatului, analizează temeinic problema ce urmează a se discuta în cadrul consfătuirii de producţie şi întocmeşte cîte un referat care este supus discuţiei membrilor de sindicat la consfătuirea programată.

La consfătuirea de producţie organizată, de exemplu, la secţia Poenari, cu mecanizatorii din gospodărie, s-a discutat planul de măsuri tehnico-organizatorice ce urmau a fi luate în campania de vară. Tractoriştii au fost mobilizaţi să ia cuvîntul şi să facă propuneri în vederea scurtării perioadei de recoltare, strînsului şi transportului paielor lăsate în urma combinelor pe cîmp, însămînţării porumbului de siloz în miriştе şi terminării arăturilor adînci de vară.

Ca urmare a propunerilor făcute la această consfătuire de producţie, anul acesta gospodăria a reuşit să termine recoltatul cu 4 zile înainte de termenul fixat. Gospodăria a obţinut cu 433 de kg. grîu şi 700 kg orz mai mult la hectar decît era planificat. De asemenea, datorită extinderii întrecerii socialiste la care au luat parte toţi mecanizatorii, arăturile de vară au fost terminate încă de la 20 august.

Lipsurile constatate în unele sectoare de producţie ale gospodăriei sînt analizate cu spirit de răspundere în cadrul acestor consfătuiri. Atunci cînd, de exemplu, s-a constatat că producţia de lapte scăzuse la un moment dat cu aproape 100 de litri zilnic, la îndrumarea organizaţiei de partid, comitetul sindicatului a organizat o consfătuire de producţie pe tema: „Să dăm o producţie de lapte sporită cu un preţ de cost cît mai scăzut". Mulgătorii şi îngrijitorii care au luat cuvîntul au scos în evidenţă cu ascuţit spirit critic lipsurile ce se iviseră, atît în ce priveşte îngrijirea cît şi furajarea animalelor, şi au propus măsuri imediate pentru înlăturarea lipsurilor respective. Ca urmare, producţia de lapte a crescut pe gospodărie cu aproape 150 de litri zilnic, fiind redus totodată şi preţul de cost al laptelui.

Merită a fi subliniată şi perseverenţa cu care comitetul sindicatului urmăreşte angajamentele pe care muncitorii le iau la consfătuirile de producţie. De pildă, mulgătorii Chivu Marin, Lupu Vasile, Tudor Ioana şi alţii şi-au luat angajamentul să depăşească planul lunar cu 10-15 la sută. La un moment dat însă, sectorul vacilor de lapte a fost mutat de la o secţie la alta unde nu mai existau aceleaşi condiţii de lucru. La prima consfătuire de producţie organizată, muncitorii au propus să se realizeze prin muncă voluntară un padoc pentru vaci care la noua secţie lipsea) să fie confecţionate adăpători automate, să se mecanizeze transportul gunoiului de grajd etc., — adică să fie create aceleaşi condiţii ca şi la secţia de unde fuseseră aduse vacile. Conducerea gospodăriei care a fost prezentă la consfătuirea de producţie respectivă prin şeful secţiei a ţinut seama de propunerile făcute şi astfel în scurtă vreme, mulgătorii au reuşit să-şi respecte angajamentele luate, îndeplinind şi depăşind planul de producţie la lapte.

AL. RAICU

Răspundem cititorilor

Ing. NICOLAE PORUMBEL, şef de secţie G.A.S., comuna Izvoarele, raionul Slatina, întreabă dacă poate folosi lemnele secţiei pentru încălzirea locuinţei sale pe care o are în incinta gospodăriei.

RASPUNS: Nu puteţi folosi lemnele gospodăriei pentru a vă încălzi locuinţa. Combustibilul pentru nevoile personale îl veţi cumpăra aşa cum şi-l cumpără fiecare om. In cel mai bun caz gospodăria vă poate vinde ea lemne dacă are în plus peste nevoile sale. Gospodăria vă poate ajuta însă, contra cost, la transportul lemnelor.

GHEORGHE MACOVEI, comuna Băişeşti — Cornul Luncii, raionul Fălticeni, întreabă dacă un morar de la o moară particulară are drept la ajutor în caz de boală.

RASPUNS: Dacă morarul nu-i şi proprietarul morii are dreptul la ajutor de boală. Se cere însă ca el să lucreze pe bază de contract de muncă încheiat legal.

ION NASTASE, fost salariat la S.M.T. Ciorogîrla, raionul Domneşti, a fost pensionat din pricina unei boli profesionale, primind o pensie de invaliditate de gradul al II-lea. După scoaterea la pensie s-a angajat ca muncitor sezonier la o gospodărie agricolă de stat. Acum are 26 de ani vechime în cîmpul muncii şi vîrsta de 52 de ani. Intreabă dacă poate cere recalcularea pensiei acum sau la împlinirea vîrstei de 60 de ani.

RASPUNS: Se poate cere recalcularea pensiei de invaliditate în pensie de bătrîneţe chiar dacă cel în cauză n-a împlinit vîrsta de 60 de ani, dar are cel puţin 25 de ani în cîmpul muncii.

Pe lotul experimental

Membrii gospodăriei agricole colective „Progresul" din comuna Făcăeni, raionul Feteşti, regiunea Constanţa, îndrumaţi de organizaţia de partid şi de organele de stat, au însămînţat în primăvară loturi experimentale record în suprafaţă de cîte 1 ha cu floarea-soarelui, sfeclă de zahăr şi porumb. Terenul a fost arat din toamnă şi îngrăşat cu gunoi de grajd şi îngrăşăminte chimice în cantităţile recomandate de tehnicieni.

La cultura florii-soarelui a fost folosită la semănat sămînţă din soiul Vniimk. In timpul perioadei de vegetaţie au fost aplicate 4 praşile şi polenizarea artificială suplimentară. Zilele trecute colectiviştii din brigada III-a de cîmp condusă de comunistul Sin Marin, care a executat toate lucrările de întreţinere pe lotul record cultivat cu floarea-soarelui a terminat de curînd recoltatul pe lotul respectiv. A fost obţinută cantitatea de 4.125 kg floarea-soarelui. Lotul record a adus un venit de 11.137 lei. In urma acestui rezultat, colectiviştii au hotărît ca în anul 1961 să însămînţeze loturi record la toate cele 4 brigăzi de cîmp.

FRINCU C-TIN
corespondent

Satiră şi humor

ŢEPI

Conducerea gospodăriei colective din Bărbuleşti, raionul Urziceni, nu se ocupă nici anul acesta de însilozarea furajelor.

Nu au trecut l-ansilozare
Intocmai ca şi în alţi ani,
Că-n iarnă vor, pe cît se pare,
Să dea la vite... hrana-n bani.

La G.A.S. Perieţi din raionul Slobozia însilozarea porumbului este amînată sub diverse pretexte.

Cînd se lasă greu ca plumbul,
Ei nimica nu cîştigă.
Ba, din contră, cu porumbul
O cam pun... de mămăligă.

La G.A.S.-ul din Coşereni, regiunea Bucureşti, nu s-au ars nici gropile, dar tehnicianul zootehnist C. Lincan informează raionul că însilozarea merge din plin.

Deci furajele-anunţate
De Lincan, la bunu-i plac,
Sînt la Coşereni păstrate
Nu-n siloz, ci în... stomac.

Colectiviştii din Crucea, raionul Călăraşi, n-au însilozat nimic pînă acum.

Cine-i cu înţelepciune,
O concluzie deduce:
Cei din Crucea, cum s-ar spune
Pun l-ansilozare... cruce.

V. D. POPA

Lapte ceară

Cît sînt eu bătat de cult
Şi cu clase peste şapte,
Pînă-acuma nu de mult,
N-am ştiut încă d-un lapte!

Am mîncat şi am văzut
Lapte condensat sau praf,
Lapte dulce sau bătut,
Sau chiar lapte cu pilaf!

Am ştiut de bună seamă
— După cum ştie o ţară —
Despre laptele... de mamă!
Nici decum de... lapte ceară!

Acum ştiu şi prin urmare
Nu mi-e greu ca să vi-l spui:
E un lapte ca oricare,
In boaba porumbului!

Foarte bine se păstrează
Lapte-ceară recoltat
Mai ales cînd se murează
Deci cînd e însilozat!

Şi văcuţa dumitale,
Şi a mea şi-a tuturor,
Cînd mănîncă lapte ceară,
Lapte dulce dă cu spor!

ION C. ILIANT
corespondent

La Progresu, după 10 ani

Zilele trecute colectiviştii din comuna Progresu, raionul Brăneşti, au sărbătorit cea de a zecea aniversare a gospodăriei lor colective. Făcînd bilanţul realizărilor obţinute în cei zece ani de muncă în comun, ei şi-au luat angajamentul ca pe viitor gospodăria colectivă din această comună să obţină noi succese pe drumul belşugului şi al bunăstării. In clişeu: *aspect de la adunarea festivă.*

Nuntă mare-n DUMITRANA

Cai intră ca vîrtejul în curtea G.A.C „Unirea" — Vîrtejul, raionul Domneşti, pe cînd contabilul Albu Vasile face urarea: „Mulţi ani trăiască, mulţi ani trăiască, la mulţi ani!".

Din căruţa mare, proaspăt vopsită, în vernil cu multe flori, mirele îi face:

— O aduseşi din arcuş, nea Vasile! Asta-i... avans la cîntarea de duminică!

— Da, bădie! (e moldovean contabilul). După avansul în bani, uite şi-un acont la cîntarea pentru nuntă!...

Pe lîngă contabilitate, Albu Vasile mai cunoaşte şi vioara — iar seara, după ce a terminat cu „regula de trei simplă", cubaj şi alte socoteli pentru colectivă, se retrage în grădiniţa-i cu agurijoare şi „ciciumărese" — unde repetă discret romanţa-i favorită: „Ştii tu cînd te ţineam pe braţe...".

Intr-o clipă prind „componenţa" căruţei: mirele — brigadierul Constantin Ion. Vîrsta totală: 32 de ani şi 281 zile-muncă. Mireasa: colectivista Maria. Vîrsta: (fără...ani) 70 zile-muncă în clipa cînd i-a răspuns: „Să vedem ce-o zice... naşu!". Naşul: colectivistul Stan Vasile — 245 zile-muncă atunci, a spus: „Bine, neică, vă cunun!".

G.A.C. „Unirea" a ieşit din contopirea colectivei „Munca" din Vîrteju cu G.A.C. „1907" din comuna Dumitrana — ambele înfiinţate în 1950. Distanţa între aceste comune era de 3 km. La 9 martie 1959 colectivele şi-au întins mîinile şi... distanţa a dispărut. A dispărut distanţa şi s-a mărit belşugul: 350 hectare arabile, 30 scroafe fătătoare, 50 vaci cu lapte, 30 hectare grădină cu legume şi zarzavaturi.

Au ales bine colectiviştii numele „Unirea". Căci unirea face putere. Colectiva a obţinut anul acesta 1.800 kg grîu la hectar. Acum, colectiviştii lucrează la însilozarea porumbului: 750 tone realizate pînă în prezent, din cele 900 tone planificate — fiind ajutaţi în muncă şi de S.M.T. Ciorogîrla. Incă 175 de familii au depus cereri de intrare în colectivă.

Mă uit la mire. Acum zece ani a fost printre primii la înfiinţarea gospodăriei. Brigadierul Constantin Ion, mirele, are casă îndestulată iar fiindcă nu-i practic să stea singur cuc în cîta-mai căsoiul s-a „hotărît": să-şi ia nevastă.

Invitaţii la nuntă? Toţi colectiviştii — iar printre invitatele „de onoare" colectivistele fruntaşe Dobre Maria, Ioniţă Sica, Stan Chiriachiţa şi altele.

...Nuntă mare-n Dumitrana — cu sute de invitaţi toţi colectivişti şi fruntaşi ai bunăstării.

Avînd şi alte treburi, am rămas pînă pe seară în comună. Zic: acum la picior, să nu pierd autobuzul! O clipă m-am oprit în faţa unei căsuţe frumoase, acoperită toată cu flori. Am vrut să-ntreb cine-i fericitul locatar. Dar n-a mai fost nevoie. Din fundul grădiniţei, ca pe o aripă de vînt îmi trecu pe lîngă ureche acordurile duioasei romanţe: „Ştii tu cînd te ţineam pe braţe...".

★

A fost o nuntă mare-n Dumitrana — cu voie bună şi fripturi — şi cu invitaţi buluc. Iar printre ei şi unii... neprevăzuţi.

— Şi dumneavoastră sînteţi colectivişti? i-am întrebat.

— Incă nu! Da' din moment ce am depus cererile, ne socotim ca şi ai colectivei! Şi-apoi.. parcă strică o urare-n plus, de bine?

Frumoasă a fost nunta-n colectivă.

VALERIU FILIMON

Consfătuirea internaţională cu privire la sporirea producţiei de porumb

Sîmbătă au luat sfîrşit lucrările consfătuirii internaţionale privind „Sporirea maximă a producţiei de porumb şi folosirea ei justă pentru nevoile creşterii animalelor", care s-au desfăşurat între 1 şi 10 septembrie la Institutul Agronomic „Nicolae Bălcescu" din Capitală.

La consfătuire au participat delegaţii din R.P. Bulgaria, R.S. Cehoslovacă, R.D. Germană, R.P. Polonă, R.P. Romînă, R.P. Ungară, U.R.S.S., precum şi reprezentantul Comisiei permanente C.A.E.R. pentru agricultură şi silvicultură.

In perioada desfăşurării lucrărilor participanţii au vizitat Institutul de cercetări pentru cultura porumbului de la Fundulea, staţiuni experimentale şi unităţi agricole socialiste, din regiunile Bucureşti, Stalin şi Constanţa.

La încheierea lucrărilor, participanţii la consfătuire au adoptat o rezoluţie care cuprinde principalele probleme ale colaborării în domeniul selecţiei şi producerii de seminţe de porumb, mecanizării lucrărilor acestei culturi şi folosirii cu maximum de eficienţă a porumbului în hrana animalelor.

(Agerpres)

Folosesc creditele pentru cumpărări de animale

Anul acesta, subfiliala Mihail Kogălniceanu a Băncii agricole, din raionul Medgidia a repartizat importante plafoane de credite pe termen lung, gospodăriilor colective din raion pentru cumpărări de animale de producţie. Din sumele repartizate pentru acest an, şi anume de 2.560.000 lei, în primul semestru al anului au fost utilizate credite în valoare de 1.075.731 lei. Cu ajutorul acestei sume de bani, gospodăriile colective din raion au putut mări numărul de vaci de lapte, depăşind planul anual de achiziţii la vaci şi oi. Pe regiune, cele mai bune rezultate în achiziţionarea animalelor de producţie la preţuri sub plafonul stabilit le-au obţinut gospodăriile colective Corbu de Jos, Corbu de Sus, Mihail Kogălniceanu, Tîrguşor, Nicolae Bălcescu şi altele.

B. ANDREI
corespondent

CONSTRUCȚII ÎN GOSPODĂRIILE COLECTIVE

Exemplul colectiviștilor din raionul Lehliu

„Omul înțelept își face vara sanie și iarna car". Proverbul acesta rămine mereu valabil, și chiar dacă colectiviștii din comunele raionului Lehliu nu l-au avut anume în vedere, un fapt este de netăgăduit și anume, că ei sînt oameni care știu să facă fiecare lucru la timpul său.

Toamna este ca și sosită ; treburi berechet : pregătirea terenului pentru însămînțări, culesul porumbului și altor culturi tîrzii, în fine, executarea lucrărilor de semănat. Pînă acum, zor mare, cu însilozatul porumbului — cu asigurarea nutrețurilor necesare pentru hrana animalelor pe timp de iarnă. Colectiviștii așteaptă ca și în lunile de iarnă să poată obține producții sporite de la animale — ba chiar mai sporite ca pînă acum, căci practica a dovedit cum că, hrănite cu porumb siloz, vacile dau zilnic mai mult lapte. Este însă tot atît de necesar ca vacile — animalele în general — să aibă asigurate pe timp de iarnă adăposturi corespunzătoare : grajduri încăpătoare, călduroase, curate, care să facă posibilă iernarea animalelor în condiții cît mai igienice. Aceste adăposturi : grajduri, maternități pentru scroafe, cotețe pentru păsări etc., trebuie terminate din timp, astfel încît odată cu venirea ploilor reci de toamnă, apoi a gerului, animalele să nu sufere din cauza lipsei de adăposturi.

Care este situația construcțiilor zootehnice în gospodăriile colective din raionul Lehliu ? Spre lauda harnicilor colectiviști, se poate spune că ele sînt în întregime gata în toate cele 47 gospodării colective din comunele acestui raion. Grajdurile pentru vite mari (a 100 capete fiecare) au fost construite din pămînt bătut, cărămidă și chirpici. Colectiviștii au confecționat cu mijloace proprii peste 1.300.000 de cărămizi și peste 400.000 de chirpici ; ocolul silvic Lehliu a pus la dispoziția celor 47 de gospodării colective 2.500 metri cubi de material lemnos, iar depozitul I.C.R. raional, le-a pus, de asemenea, la dispoziție, cantități suficiente de cherestea, țiglă etc. Pe lîngă aceasta, gospodăriile au folosit toate mijloacele de care dispun : mîna de lucru, materiale lemnoase etc.

Gospodăriile colective au fost sprijinite în mod temeinic de către serviciul raional construcții (tehnician constructor principal Ioan Raiciof). Astfel, schițele și devizele pentru fiecare lucrare au fost întocmite la timp ; s-a asigurat repartizarea și ridicarea materialelor, precum și controlul și asistența tehnică a lucrărilor de construcții.

Așa a fost cu putință ca cele 26 grajduri pentru vite mari, 26 maternități pentru scroafe, 13 cotețe mari pentru păsări, 15 saivane, să fie ridicate și terminate la timp, ca și celelalte obiective tot atît de necesare pentru bunul mers al gospodăriilor colective din raionul Lehliu. Unele sînt mai bune și mai frumoase decît altele : în gospodăria colectivă „Partizanul roșu" din Arțari, „Viață Nouă" din Dor Mărunt, „Mostiștea" din Coțofanca, „Steagul Roșu" din Cîrbănești, „Octombrie Roșu" din Radu Vodă, „Grivița Roșie" din Răsvani, „Al treilea Congres al P.M.R." din Valea Presnei.

— Mie toate îmi plac, spunea tov. Raiciof, dar cele mai frumoase mi se par construcțiile din gospodăriile colective „Mostiștea" din Coțofanca și „Steaua Roșie" din Gîrbănești.

Terminarea construcțiilor pentru animalele gospodăriilor colective este o treabă de toată seriozitatea. Exemplul de hărnicie al colectiviștilor din comunele raionului Lehliu trebuie urmat de toate gospodăriile colective. Este în interesul tuturor colectiviștilor ca animalele proprietate obștească să aibă asigurate din timp toate adăposturile pentru iarnă.

Numai adăpostite în condiții corespunzătoare și bine hrănite, animalele pot aduce mari foloase.

S. RADU

Și-au primit răsplata muncii

Primele roade ale strădaniilor lor le-au cules, în acest an, colectiviștii din raionul Buzău, la seceriștul și treierișul păioaselor. Ca și în anii trecuți, ei au scos producții de grîu și orz cu mult mai mari decît atunci cînd lucrau pămîntul de unul singur.

Pregătind terenul după indicațiile tehnicienilor agronomi și executînd însămînțatul grîului și lucrările de întreținere la timp și la un înalt nivel agrotehnic, colectiviștii din Cochirleanca, de pildă, au obținut o producție de 2.259 kg grîu la ha.

Colectiviștii din Gherăseni au realizat și ei cîte 1.895 kg grîu la ha. Producția medie pe raion obținută de gospodăriile colective a fost de 1.630 kg grîu la ha, ceea ce constituie un bun rezultat dacă ținem seama de condițiile climatice nefavorabile din acest an.

Indată după terminarea treierișului, gospodăriile colective din raionul Buzău au început pregătirile pentru împărțirea avansului de 40 la sută. S-au predat mai întîi cantitățile de grîu potrivit contractelor încheiate — ca și pentru muncile S.M.T.

După ce au reținut cantitățile necesare pentru semințe pentru fondul alimentator de rezervă (aceasta pentru acoperirea nevoilor în caz de calamitate), pentru fondul de bază etc., colectiviștii au procedat la împărțirea avansului.

Astfel, la gospodăria colectivă din Tăbărăști a revenit la fiecare zi-muncă cîte 3 kg de grîu și 0,250 kg orz, la cea din Cochirleanca cîte 2,6 kg grîu și 0,300 kg orz, la cea din Smeeni, cîte 4 kg, iar la cea din Vernești cîte 2,860 kg grîu.

Primii saci au început să îngreuneze podurile colectiviștilor, umplîndu-le inimile de bucurie. Cine se putea măsura în ziua primirii avansului cu familia colectivistului Gheorghe Dancu din Tăbărăști, care a dus acasă, pentru cele 448 zile-muncă efectuate pînă acum, 1.344 kg de grîu, 112 kg de orz și 2.464 lei ?

Cantități însemnate de grîu și bani au primit și familiile colectiviștilor Ion Gh. Ștefan, Badea Lazăr și Ion St. Cozma din Focșănei, Gheorghe Bodea și Gheorghe Gh. Radu din Smeeni și mulți alți colectiviști din raionul Buzău, au fost din plin răsplătiți pentru munca lor.

Peste cîteva luni, la împărțirea definitivă a veniturilor, alte produse și în cantități mult mai mari vor umple podurile și hambarele colectiviștilor.

C. VASIA

LA ÎMPĂRȚIREA AVANSURILOR

Recolta de grîu a fost bogată anul acesta și la gospodăria agricolă colectivă „11 Iunie" din satul Valea Roșie, comuna Mitreni, raionul Oltenița. In fotografie : un aspect de la împărțirea avansurilor. Sacii grei de grîu se încarcă în camioane, spre a fi duși la casele colectiviștilor.

Se recoltează culturile tîrzii

A sosit toamna. In majoritatea regiunilor patriei noastre se recoltează culturile tîrzii. In raionul Fetești, regiunea Constanța, de exemplu, pînă acum cîteva zile, s-au recoltat deja 768 de ha. de floarea-soarelui. Cele mai mari suprafețe de floarea-soarelui au fost recoltate la gospodăria colectivă din Săveni (200 ha.), Perișoru (70 ha), Pietroiu, Jegălia și Sudiți (cîte 50 ha. fiecare).

In raionul Fetești a început de asemenea și culesul porumbului. Primii care au început această lucrare sînt colectiviștii din Vlădeni, Țăndărei și Piua Petrei. In prima zi de lucru fiecare din aceste unități a recoltat cîte 50 ha. porumb.

BANCIU CONSTANTIN
corespondent

Pentru o producție bogată de grîu în 1961 !

În raionul Ploești

(Urmare din pag. 1-a)

cantitate de sămînță necesară însămînțărilor de toamnă și gospodăriile colective din comunele Aricești (11 tone), Tîrgușorul-Vechi (12 tone) și altele.

Interesul cu care se desfășoară acțiunea de schimb a grîului pentru semințe în cadrul gospodăriilor colective din raion ne îndreptățește să apreciem că pînă în ziua de 12 septembrie, toate aceste unități vor termina această operațiune.

Nu tot astfel putem vorbi de ritmul în care se desfășoară schimbul de semințe în cadrul întovărășirilor agricole din acest raion.

E destul să arătăm că pînă în ziua de 9 septembrie întovărășirile agricole au ridicat de la baza de recepție contra schimb, din cele 219 tone de grîu de mare productivitate și 81 tone grîu A—15 planificate abia 89 tone grîu din soiurile de mare productivitate și 7 tone grîu de sămînță A—15.

Sînt în raionul Ploești întovărășiri agricole mari și puternice care au insistat pe lîngă secția agricolă să li se repartizeze și lor sămînță de grîu de mare productivitate, dar care pînă la 9 septembrie nu au venit la baza de recepție să schimbe măcar un kilogram de grîu.

De pildă, întovărășirea agricolă din comuna Pojorca, trebuie să ia contra schimb de la baza de recepție 20 tone de grîu de mare productivitate și 35 de tone grîu A—15. Pînă în prezent, această întovărășire nu a schimbat nimic.

La fel, nu au schimbat încă nici un bob de grîu întovărășirile din comuna Ologeni, Mănești, Finta, Hăbud, Poenarii Burchi, Plopu, Valea Călugărească, Plopeni, Rîfov, Dărmănești și altele.

În multe din aceste întovărășiri grîul pentru sămînță stă depozitat în magaziile din comună, dar nici președinții întovărășirilor nici președinții sfaturilor populare nu au luat măsuri ca aceste cantități de grîu să fie transportate la baza de recepție spre a fi schimbate cu semințe de soi pe care înșiși întovărășiții le-au cerut.

Secția agricolă a raionului Ploești are datoria să îndrume întovărășirile agricole care n-au schimbat încă grîul pentru sămînță, să grăbească schimbul, cunoscînd că de declanșarea campaniei însămînțărilor de toamnă nu ne mai despart decît cîteva zile.

ION GHEORGHIU

Se pot obține recolte sporite

In regiunea Hunedoara

După cum a reieșit din consfătuirea regională privind cultura grîului, și în regiunea Hunedoara există posibilități însemnate pentru sporirea producției la această cultură. Experiența unităților agricole de stat și cooperatiste din regiune fruntașe în cultura grîului a dovedit că acolo unde au fost aplicate cu strictețe regulile agrotehnice privind pregătirea terenului, semănatul și îngrijirea culturilor și s-au folosit semințe selecționate, s-au obținut producții bune de grîu. Așa, bunăoară, gospodăriile colective din Alba, Benic și Grind, care au semănat grîul de toamnă la timpul optim, într-un teren arat adînc și bine îngrășat și au folosit semințe selecționate și tratate, au realizat în acest an cîte 2.236 kg., 2.000 kg. și respectiv 1.900 kg. de grîu la ha. Recolte bogate de grîu au obținut și alte unități agricole.

Trebuie arătat însă că nu în toate unitățile s-a acordat atenția cuvenită aplicării la timp și bine a regulilor agrotehnice cerute de cultura grîului. Astfel, deși circa 25—30 la sută din cerealele de toamnă au fost semănate în anul trecut după culturi care părăsesc devreme terenul, totuși arăturile nu s-au executat îndată după recoltarea acestora ci numai după ce solul s-a întărit, din care cauză ele au fost făcute superficial, în bună parte la o adîncime de sub 18 cm., bulgăroase și negrăpate. Este firesc că în asemenea arături nu s-a putut crea un pat germinativ corespunzător, fapt care a influențat în mod negativ producția. De asemenea datorită faptului că s-a întîrziat foarte mult cu recoltatul culturilor tîrzii în raioane ca Hațeg, Brad, Orăștie, Ilia, Sebeș și Alba însămînțarea grîului pe suprafețe destul de însemnate s-a făcut abia în luna noiembrie, lucru care a diminuat mult de tot recolta. Dacă mai adăugăm și faptul că în unele raioane semănatul s-a făcut cu mîna, în mod necorespunzător, și că acțiunea de fertilizare a solului a fost neglijată, este lesne de înțeles că producția de grîu a fost în multe unități agricole nesatisfăcătoare. Așa, de pildă, gospodării colective ca cele din Sebeș, Daia Romînă și Lăncrăm, raionul Sebeș, care sînt amplasate pe terenuri fertile, nerespectînd regulile agrotehnice, au obținut o producție de grîu mult inferioară celei realizate de gospodăria colectivă din Reci, care dispune de terenuri mai grele, dar care a lucrat bine pămîntul, l-a fertilizat și a îngrijit cu atenție cultura. La fel, gospodăria colectivă din Crișeni, raionul Hunedoara, a obținut în acest an cu 300 kg. grîu mai puțin la ha. decît cea din Toltia Mare, deși prima are teren mai fertil.

Bazați pe experiența anului acesta și pe recomandările consfătuirii republicane a grîului factorii de răspundere din agricultura regiunii Hunedoara, împreună cu lucrătorii ogoarelor, au stabilit măsurile necesare sporirii producției de grîu la unitatea de suprafață. Astfel, s-a stabilit ca pentru asigurarea obținerii unei recolte bogate de grîu în anul viitor lucrările de pregătire și fertilizare a terenului să se execute diferențiat în funcție de tipul de sol, planta premergătoare și soiul de grîu care se cultivă. Deoarece o bună parte a suprafețelor ce se vor însămînța cu grîu vor urma după porumb, s-a preconizat ca recoltatul porumbului să se facă cu coceni cu tot. De asemenea, pentru sporirea producției de grîu în această toamnă unitățile agricole de stat și cooperatiste din regiune vor semăna pe cea mai mare parte a suprafețelor sămînță din soiuri de mare productivitate.

Cu sprijinul S.M.T.-ului

În acest an, gospodăriile colective din comunele Dascălu-Creața, Rădulești și Grădiștea, ca și întovărășirea agricolă din Micșunești, raionul Snagov, au dobîndit pe unele parcele de 10—40 ha., producții medii cuprinse între 2174—2230 kg. grîu la ha.

Cum anume se explică obținerea recoltelor mari de grîu ne-a lămurit agronomul șef al S.M.T.-ului Grădiștea, tov. ing. Belu Constantin. „Mecanizatorii noștri, spunea el, au executat în aceste unități toate lucrările la timp și bine. Arătura bunăoară, a fost făcută la 28—30 cm. adîncime, îndată după recoltarea plantei premergătoare. Apoi, terenul a fost discuit la adîncimea de semănat, pregătindu-se astfel un bun pat germinativ. Semănatul a fost executat în epoca optimă și la adîncimea prescrisă de agrotehnică. Ceva mai mult, pe aceste suprafețe, la îndemnul nostru, colectiviștii și întovărășiții au însămînțat grîu din soiuri de înaltă productivitate, luate prin schimb de la baza de recepție. Primăvara, ca lucrare de întreținere, s-a dat cu sapa rotativă. Dacă s-ar fi dat și îngrășăminte organice și chimice mai multe, cu siguranță că recoltele ar fi răsplătit și mai bine strădulnța oamenilor.

Discuția cu agronomul șef a avut loc într-o pauză a instructajului făcut la S.M.T. cu organele agricole de la comune și gospodării colective. Instructajul a avut ca scop luarea tuturor măsurilor menite a contribui la buna desfășurare a campaniei însămînțărilor din toamna acestui an.

Chiar de a doua zi, în toate unitățile agricole cooperatiste agronomii S.M.T.-ului împreună cu cei locali, au trecut la identificarea celor mai bune terenuri ce urmează a fi însămînțate cu grîu. La această operație erau prezenți și șefii de brigadă de la S.M.T.

Colectiviștii noștri din Dascălu Creața, spunea șeful de brigadă Dumitru Trandafir, vor să extindă experiența bună din anul trecut pe întreaga suprafață pe care o vor cultiva cu grîu. Vor însămînța numai sămînță din soiuri de înaltă productivitate. De aceea, trebuie să alegem cu grijă terenurile".

Pe de altă parte, tractoriștii zoresc cu executarea arăturilor. Pînă de curînd, fuseseră arate adînc peste 4.500 de ha., adică circa 95 la sută teren este pregătit în vederea semănatului. Totodată s-au încorporat în sol și mari cantități de gunoi de grajd.

Urmînd îndemnul tehnicienilor de la S.M.T. și învățînd din experiența gospodăriilor colective din împrejurimi care au însămînțat grîu din soiuri de mare productivitate, toate unitățile au hotărît să folosească în toamnă asemenea soiuri pe suprafețe întinse. Astfel, peste 80 la sută din terenuri vor fi semănate numai cu grîu din soiuri de înaltă productivitate. În acest scop la baza de recepție din Fierbinți zilnic vin convoaie de căruțe cu sămînță pentru schimb.

Munca de pregătire a însămînțărilor de toamnă este după cum se vede în toi. În comune și gospodării colective au fost organizate și centrele de condiționare și tratare a semințelor. Întreg utilajul necesar viitoarelor munci este temeinic pregătit.

În aceste zile, pe ogoare, mecanizatorii de la S.M.T. Grădiștea, care au încheiat campania muncilor de vară cu planul de producție îndeplinit și depășit cu 11 la sută, lucrează terenurile cu discuitoarele în vederea însămînțărilor de toamnă, de care-i mai desparte doar puțină vreme.

I. LEȘEANU

Vești din raionul Buhuși

Convinși că porumbul siloz constituie o hrană dintre cele mai bune pentru animale colectiviștii din raionul Buhuși au hotărît ca în acest an să însilozeze peste 5.500 tone porumb de siloz. Sprijinind această acțiune mecanizatorii din S.M.T. Podoleni au adaptat 2 batoze pentru tocatul porumbului siloz.

Folosind din plin toate tocătorile și batozele adaptate — pînă în prezent gospodăria agricolă colectivă Filimon Sîrbu-Romîni a însilozat peste 400 tone, gospodăria agricolă colectivă Horia, Cloșca și Crișan peste 450 tone, gospodăria agricolă colectivă „Viața Nouă" Costisa peste 50 tone cu porumb pentru siloz etc.

În felul acesta, colectiviștii vor asigura în acest an cîte 10 tone de furaje însilozate pe cap de vită mare.

De asemenea, pe lîngă porumb de siloz membrii gospodăriei agricole colective mai însilozează și coletele și frunzele de sfeclă, capitulele de floarea-soarelui, resturile din grădinile de zarzavat etc.

Ing. I. MOROȘANU
corespondent

Schimbul semințelor trebuie mult grăbit

(Urmare din pag. 1-a)

„explica" această rămînere în urmă.

Sînt și lipsuri ce privesc conducerile unor gospodării colective și întovărășiri agricole care se lasă cu greu convinse de importanța folosirii noilor soiuri de grîu de înaltă productivitate. Situația subliniază slaba muncă de propagandă ce s-a făcut în regiunea Craiova privind foloasele noilor soiuri. De la Dăbuleni pînă la Gîngiova nu e distanță mare. Dar în timp ce președintele gospodăriei „Drumul belșugului" din Dăbuleni mai cerea alte 30 de tone de sămînță pe lîngă cele 30 deja aduse de la bază, președintele colectivei din Gîngiova se tocmea cu președintele sfatului raional dacă să ia sau nu sămînța. De altfel, condițiile, deosebit de avantajoase ale schimbului de sămînță de grîu, nici măcar nu erau cunoscute la Gîngiova.

Schimbul de semințe pentru însămînțările din această toamnă depășește cu mult prin amploare și importanță, o acțiune de sezon oarecare. Tocmai ținînd seama de marele rol al seminței în sporirea producției cerealiere, cadrele agricole din regiunea Craiova trebuie să dea acestei acțiuni toată atenția. Mai ales că însămînțările vor începe în curînd.

T. CERNEANU

SĂ GRĂBIM INSILOZAREA PORUMBULUI

In raionul Jimbolia

Gospodăriile agricole colective din raionul Jimbolia măresc în fiecare an numărul de animale de la care obțin cantități sporite de lapte, lînă, carne și alte produse și ca urmare venituri tot mai mari. Numai anul acesta, bunăoară, efectivul de animale a crescut față de 1959 cu 1.674 capete taurine, din care 812 vaci cu lapte, 1.071 porcine, din care 232 scroafe și cu peste 26.000 de păsări.

Pentru asigurarea unui furaj suficient și de calitate pentru animale pe timpul iernii, atît colectiviștii cît și muncitorii din gospodăriile agricole de stat din raion au dat și dau atenția cuvenită însilozării unor cît mai însemnate cantități de porumb pentru siloz. Experiența anilor trecuți le-a demonstrat acestora că hrănirea vitelor cu nutreț însilozat din abundență duce la sporirea simțitoare a producției animaliere. Gospodăria de stat Grabăț, de pildă, a obținut în anul trecut o producție medie de 3.820 litri lapte pe cap de vacă furajată la un efectiv de 160 vaci, iar gospodăria colectivă „V. Maiacovschi" din Comloșul Mare, avînd cantități mari de porumb însilozat, a realizat cea mai mare producție de lapte pe cap de vacă furajată, față de celelalte gospodării colective din raion, adică de 3.015 litri

Bazat pe această experiență, sub îndrumarea comitetului raional de partid, comitetul executiv al sfatului popular raional Jimbolia a pregătit pe baza unei analize științifice, realizarea și chiar depășirea indicilor de plan pe 1960, care prevăd însilozarea a 78.800 tone porumb, revenind circa 13 tone pe fiecare taurină.

Pe baza acestui plan, gospodăriile de stat și colective din raion au însămînțat porumb pentru siloz în cultură pură pe 2.614 ha, din care la G.A.S. 1.024 ha. El a fost semănat în terenuri bine pregătite, iar lucrările de întreținere s-au făcut ca și la cultura de porumb destinată pentru boabe.

În raionul Jimbolia, porumbul pentru siloz a ajuns pe majoritatea suprafețelor în faza de lapte-ceară încă de la jumătatea lunii august, cînd a început recoltatul și însilozatul.

Rezultate bune în munca de însilozare a porumbului au dobîndit gospodăriile colective din comunele Iecea Mică, care au însilozat peste 1.200 tone din planul de 1.700 tone, Cenci 1.850 tone din planul de 2.700, Comloșul Mare 2.500 tone însilozate, Jimbolia peste 2.000 tone, Iecea Mare 2.600 și Lenauheim, 1.500 tone.

În cadrul gospodăriilor agricole de stat avansate la însilozări sînt : cea din Bulgăruș, care a însilozat peste 3.000 tone din planul de 4.500, Jimbolia cu 3.800 tone din planul de 5.300 tone și G.A.S. Grabăț cu peste 3.000 tone însilozate

Nu aceeași preocupare au avut-o însă consiliile de conducere din gospodăriile agricole colective Beregsăul Mare, Beregsăul Mic, Bobda, Gottlob, Grabăț și Uivar, unde munca pentru însilozatul porumbului se desfășoară cu viteza... melcului. Aceeași situație este și la G.A.S. Uivar, care din cantitatea de 3.000 tone planificate, a însilozat numai circa 1.500 tone. Sub orice critică se găsește gospodăria colectivă „Dr. Petru Groza" din Comloșul Mare, (președinte Mitaru Iosif și tehnician Beșliu Petre) care din planul de 400 tone a însilozat numai 80 tone.

Așa se face că cu cele 38 tocători mecanice proprietatea gospodăriilor agricole colective, 7 batoze transformate și 25 tractoare K.D. cu cuțite ale S.M.T.-urilor s-a reușit ca pînă la data de 5 septembrie în acest raion să se însilozeze numai 24.000 de tone, adică 50 la sută din plan, iar gospodăriile agricole de stat, cu toate că au utilaj suficient, au însilozat doar 18.000 tone față de 29.800 tone cît au în plan.

Deoarece în acest an se vor însiloza cantități mult mai mari de porumb siloz decît în anul trecut, unitățile agricole socialiste trebuie să lucreze într-un ritm mai susținut, pentru a însiloza întreaga cantitate în perioada optimă și a obține un siloz de calitate, folosind din plin toată capacitatea de lucru a utilajului. Cu cît porumbul destinat însilozării va ajunge mai repede din lan la gropile de siloz, cu atît vom obține un furaj de mai bună calitate. Trebuie înlăturate cu desăvîrșire procedeele greșite ca cele aplicate în gospodăriile colective din Checea și Jimbolia, unde o groapă de siloz stă deschisă cîte 4—5 zile, ducînd de pe acuma la alterarea furajului, fără să se caute a se lucra în două schimburi și să se folosească toată capacitatea de lucru a tractoarelor și batozelor transformate.

Dat fiind faptul că lanurile de porumb pentru siloz din raionul Jimbolia au intrat de mult în faza de coacere lapte-ceară, trebuie să se ia toate măsurile pentru ca însilozatul acestuia să se termine în cel mult 9—10 zile lucrătoare. De aceea, conducerile unităților agricole socialiste au datoria să urmărească zilnic modul în care este folosit utilajul și să organizeze schimbul doi, într-un cuvînt să acorde toată atenția utilizării din plin a tuturor mijloacelor de lucru.

Ing. IOSIF FAUR
corespondent

In raionul Medgidia

În aceste zile majoritatea gospodăriilor agricole colective din raionul Medgidia se îngrijesc să asigure animalelor pentru iarnă cît mai mari cantități de nutrețuri însilozate. Bune rezultate în această direcție au obținut colectiviștii din comuna Piatra. Pentru recoltarea și însilozarea celor 200 de ha. cu porumb verde conducerea gospodăriei, (președinte Micu Leonte), împreună cu organizația de partid a luat din timp măsurile necesare. Gropile vechi au fost curățite și văruite, iar mașinile de tocat reparate. În plus pentru urgentarea însilozării porumbului, gospodăria a transformat o batoză în tocătoare cu care s-a reușit să se toace cîte 100 tone de porumb verde pe zi. Pînă la începutul acestei luni colectiviștii din Piatra au însilozat peste 1.700 tone de porumb.

Mari cantități de porumb au fost însilozate și de către colectiviștii din comuna Dorobanțu. Pînă de curînd aci se însilozaseră peste 2.000 tone cu porumb siloz.

Din păcate nu tot așa de bine se desfășoară lucrările de însilozare a porumbului și în restul raionului. Îndeosebi această acțiune este mult rămasă în urmă în gospodăriile de stat Mircea Vodă, Cuza Vodă precum și în gospodăriile agricole colective din Seimenii Mari, Seimenii Mici și Sibioara. La gospodăria colectivă din Seimenii Mari, de pildă, se însilozaseră pînă de curînd numai 300 tone, iar la gospodăria colectivă din Seimenii Mici doar 150 de tone cu porumb.

ANDREI BANDUROVSCHI
corespondent

PENTRU 3000-3500 DE LITRI DE LAPTE PE CAP DE VACĂ — PENTRU SUB 1 LEU PREȚ DE COST PER LITRU

Sînt asigurate condiții pentru a se depăși o producție medie de 4.400 litri lapte

Un telefon primit la redacție, ne-a adus la cunoștință că la ferma de vaci a gospodăriei de stat Popești-Leordeni, regiunea București, sînt cîteva noutăți ce merită a fi notate în carnetul nostru de reporter. Între altele, e vorba de noua instalație pusă în funcțiune, unde 74 de vaci — cîte 16 deodată, — sînt mulse mecanic la un stand special amenajat, deservit de numai doi mulgători. Mulsul nu durează decît 15—18 minute. Laptele este pompat de la ugerul vacilor prin conducte de material plastic direct în cisterna de 2.000 de litri, iar de aci trecut cu ajutorul unei pompe electrice, în mașinile speciale. În felul acesta, laptele nu ia contact cu aerul absolut de loc, pînă la folosire.

În al doilea rînd, în prezent se termină un turn pentru însilozatul porumbului cu o capacitate de 600 de tone — din care furajul însilozat este scos mecanizat cu ajutorul unui șnek.

Introducerea unor metode noi de lucru în cadrul fermei de vaci, va contribui neîndoielnic în și mai mare măsură la creșterea producției de lapte și la reducerea prețului de cost. De altfel, strădania pentru folosirea celor mai noi cuceriri ale științei zootehnice — în scopul obținerii unor cît mai valoroase rezultate — stă permanent în centrul preocupării colectivului de muncă din acest sector. Numai așa se explică faptul că din 1951 pînă în prezent, producția de lapte a crescut mereu (de la 2.120 litri pe cap de vacă furajată ajungîndu-se în 1959 la 4.400 litri).

Discutînd despre căile obținerii unor producții mari de lapte cu tov. dr. Dimitrie Lucescu, zootehnistul gospodăriei, acesta m-a informat că în 1958, aci s-au obținut o producție medie de cîte 5.000 litri lapte de la 124 vaci, iar în 1959 aceeași producție de la 145 de vaci. În acest an, pînă la 8 septembrie s-au și realizat cîte 3.000 litri de lapte de la fiecare vacă furajată, astfel încît în cele 4 luni ce-au mai rămas pînă la sfîrșitul anului este sigur că indicii de mai sus vor fi depășiți, reușindu-se a se realiza mai mult decît 4.400 litri (cît prevede planul de producție).

L-am întrebat pe zootehnistul gospodăriei cum se reușește a se obține aci astfel de rezultate pilduitoare ?

— Paralel cu creșterea producției de lapte, mi-a răspuns tov. Lucescu, noi urmărim ca din completarea și mărirea mătcii pentru reproducție, să asigurăm prăsila proprie cu animale sănătoase și de bună calitate, fără să recurgem la cumpărarea de animale din alte sectoare. Măsurile principale zootehnice și sanitar-veterinare care duc la obținerea unor producții bune sînt : asigurarea bazei furajere și furajarea rațională a animalelor din crescătorie; aplicarea riguroasă a metodelor de selecție avansată ; creșterea rațională a tineretului taurin în condiții cît mai apropiate de cele naturale, pentru a obține un tineret sănătos și cu o înaltă productivitate.

Din cele aflate de la zootehnistul gospodăriei reiese însă că factorul principal care contribuie la realizarea unei producții mereu crescînde, îl constituie aplicarea în permanență a unei furajări raționale. Pentru furajarea de vară gospodăria organizează un conveier care asigură masă verde necesară din primăvară pînă toamna tîrziu. Acest conveier este format dintr-o succesiune de 4—5 culturi, ca borceagul de toamnă și primăvară, lucerna, sfecla furajeră, porumbul pentru masă verde (cultura I și cultura II) — ceea ce asigură în permanență furajul verde necesar. Pentru timpul de iarnă, furajele de bază ce intră în alimentația vacilor și a tineretului taurin sînt porumbul de siloz și fînul de lucernă.

În această privință, trebuie arătat că dacă în 1956 gospodăria a însilozat numai 1.303 tone de porumb, în anul 1959 s-au asigurat 2.700 tone porumb siloz. În acest an față de planul de 3650 tone, s-au asigurat 4.003 tone de furaje însilozate din care 670 de tone lucernă iar restul porumb siloz.

Fără îndoială, succesele obținute la G.A.S. Popești-Leordeni nu se datorează numai aplicării unei furajări raționale ci și unei munci susținute de selecție la întregul efectiv de taurine. Astfel, una din primele măsuri luate, este verificarea și menținerea în permanență a unei buneistări de reproducție la întregul efectiv de vaci și juninci. De 3 ani, G.A.S. Popești-Leordeni folosește în procesul de reproducție al vacilor și junincilor numai metoda însămînțării artificiale cu rezultate bune.

Din punct de vedere zootehnic și economic, prin aplicarea acestei metode se realizează grăbirea procesului de selecție a efectivului de taurine, ridicarea producției de lapte într-o perioadă mult mai scurtă decît în cazul folosirii montei naturale și reducerea prețului de cost al litrului de lapte prin suprimarea cheltuielilor ce trebuie făcute cu întreținerea și îngrijirea taurilor necesari pentru asigurarea procesului de reproducție. Mai trebuie menționată în această privință și ridicarea procentului de fecunditate, care la G.A.S. Popești-Leordeni a fost în anul 1958 de 93 la sută, iar în anul 1959 de 91 la sută.

De altfel, pe baza registrelor zootehnice ținute la zi gospodăria își reține în crescătorie tot tineretul care provine din părinți cu productivitate ridicată și prezintă dezvoltare normală în perioada de creștere, adică de la naștere pînă la fătare.

M-am interesat, cum era și firesc, și de rezultatele obținute de mulgătorii fruntași anul acesta.

— Aproape toți mulgătorii noștri sînt fruntași, mi-a spus tov. dr. Lucescu. Totuși tovarășii Jităraș Ion, Huja Ion și Anițoaia Agafia, merită a fi evidențiați în mod deosebit. Aceștia au obținut în 1959 cele mai mari depășiri de plan. Anul acesta, pînă la 8 septembrie, tov. Jităraș și-a depășit planul pînă la zi cu 3.000 de litri de lapte, tov. Huja — care îngrijește numai vaci la a 2-a lactație — a depășit planul cu 3.700 litri, iar tov. Anițoaia cu 3.000 litri. Nădăjduim ca la sfîrșitul anului, un număr cît mai mare de mulgători să-i ajungă din urmă".

AL. ION

Să înceteze amestecul străin în Congo!

In lupta grea pe care o duce împotriva uneltirilor cercurilor imperialiste ce caută să-i sugrume libertatea şi independenţa şi a trădătorilor de patrie de felul lui Kasavubu, fostul preşedinte al Republicii, poporul congolez a obţinut o importantă victorie. După actul de trădare săvîrşit de Kasavubu, parlamentul ţării şi-a reafirmat încrederea în guvernul Lumumba şi a anulat cu desăvîrşire decretele ilegale semnate de Kasavubu prin care acesta vrea să destituie guvernul Lumumba. Primul ministru Patrice Lumumba a preluat atribuţiile de şef al guvernului şi de şef al statului congolez. Ca şef al statului, el este totodată şi comandant suprem al armatei congoleze. Kasavubu şi susţinătorii săi au suferit astfel o serioasă înfrîngere morală şi politică.

Cercurile colonialiste n-au depus însă armele. Complotul urzit de colonialişti împotriva independenţei şi integrităţii Republicii Congo, împotriva poporului şi guvernului ei legal ia un caracter din ce în ce mai periculos. Aşa cum se subliniază într-o recentă declaraţie a guvernului sovietic referitoare la situaţia din Congo, în încercarea de a se sugruma libertatea poporului congolez acţionează în cîrdăşie colonialiştii belgieni, aliaţii lor din N.A.T.O., în primul rînd S.U.A., şi comandamentul trupelor trimise în Congo pe baza hotărîrii Consiliului de Securitate. Opinia publică mondială priveşte cu tot mai multă indignare acţiunile întreprinse de comandamentul O.N.U. din Congo şi de Hammarskjoeld, secretarul general al O.N.U., care încalcă în mod sistematic hotărîrile Consiliului de Securitate. Reprezentanţii O.N.U. în Congo nu numai că nu ajută, ci împiedică în fel şi chip guvernul congolez să restabilească ordinea şi viaţa normală în ţară. Măsurile luate de reprezentanţii O.N.U. în Congo de a închide postul de radio Leopoldville şi de a stabili controlul asupra comunicaţiilor aeriene sînt măsuri îndreptate împotriva guvernului legal al Republicii Congo şi îl lipsesc pe acesta de posibilitatea de a acţiona în mod efectiv. Cercurile colonialiste caută astfel ca sub steagul Organizaţiei Naţiunilor Unite să aţîţe un război civil în Congo şi, profitînd de aceasta, să îngenunche din nou poporul congolez.

In lupta sa dreaptă pentru apărarea independenţei şi unităţii ţării sale, poporul congolez se bucură de sprijinul hotărît al Uniunii Sovietice şi al tuturor forţelor iubitoare de pace din lume. La stăruinţa guvernelor U.R.S.S. şi Iugoslaviei, Consiliul de Securitate s-a întrunit la 10 septembrie pentru a discuta din nou situaţia din Congo. Reprezentantul U.R.S.S. şi reprezentanţii altor ţări au sprijinit propunerea făcută de primul ministru al Republicii Congo ca cea de-a 5-a şedinţă a Consiliului de Securitate să aibă loc în Capitala Republicii Congo — Leopoldville. In acest fel membrii Consiliului ar fi putut cunoaşte mai bine situaţia din Congo şi ar fi putut adopta în mai deplină cunoştinţă de cauză măsurile corespunzătoare.. Delegaţia S.U.A. şi celelalte delegaţii care o urmează docil s-au opus însă acestei propuneri.

Cuvîntarea pe care Dag Hammarskjoeld, secretarul general al O.N.U., a rostit-o în şedinţa Consiliului de Securitate a arătat cît se poate de limpede ce politică duce secretarul general faţă de acest tînăr stat african. Dacă pînă acum Hammarskjoeld a mai încercat, în rapoartele sale prezentate Consiliului de Securitate, să ascundă caracterul adevărat al poziţiei pe care o are faţă de evenimentele din Congo, de astădată el s-a arătat ca fiind elementul care lucrează cel mai făţiş în favoarea colonialiştilor. Hammarskjoeld a justificat întrutotul acţiunile nedemne întreprinse de comandamentul trupelor O.N.U., acţiuni care au lipsit guvernul Republicii Congo de posibilitatea folosirii postului de radio naţional şi a aerodromurilor.

Opinia publică mondială condamnă cu toată asprimea intrigile îndreptate împotriva tînărului stat congolez. Popoarele cer ca organele O.N.U. să acţioneze nu în sprijinul colonialiştilor, ci în direcţia întăririi independenţei, suveranităţii şi integrităţii teritoriale a Republicii Congo.

Din R. S. Cehoslovacă

„Institutul" lui Ladislaw Rajtor

Numele micului sat Hyne, aflat nu departe de Praga, e azi bine cunoscut în toate colţurile Cehoslovaciei. Aici a poposit într-o zi din luna iulie a anului 1957 tovarăşul Nikita Sergheevici Hruşciov. Cu prilejul acestui popas, Nikita Sergheevici a stat de vorbă cu sătenii cooperatori despre viaţa şi munca lor, interesîndu-se îndeosebi de ramura creşterii animalelor, de problemele legate de mărirea producţiei de carne şi lapte.

Fireşte că venind vorba de creşterea animalelor, pe primul plan s-a pus sarcina măririi producţiei de nutreţuri. N. S. Hruşciov s-a interesat de structura semănăturilor cooperativei şi i-a sfătuit pe săteni să însămînţeze porumb pentru siloz.

Ţăranii l-au ascultat cu multă atenţie pe oaspetele drag. Porumbul nu e o cultură nouă în Cehoslovacia, dar el se însămînţa îndeosebi ca cultură cerealieră. Ţăranii nu aveau experienţă în cultivarea porumbului pentru siloz.

Cu o deosebită atenţie l-a ascultat pe Nikita Sergheevici preşedintele cooperativei, Ladislaw Rajtor, un agricultor încercat şi un bun conducător. El a primit sfatul tovarăşului Hruşciov cu un adînc respect.

UN INCEPUT BUN

După cum era de aşteptat, alături de Ladislaw Rajtor s-au găsit în satul Hyne mulţi alţi entuziaşti ai acestei culturi. Ei au simţit, la fel ca şi preşedintele, că porumbul deschide în faţa gospodăriei perspective nemaivăzute. S-a hotărît fără şovăială să se însămînţeze 44 hectare cu porumb şi aceasta într-un chip nou, în cuiburi aşezate în pătrat, cu cîte cel mult două trei plante în fiecare cuib.

Anul a fost rău dar datorită lucrărilor bune de întreţinere, cu toate că solul era greu, porumbul a dat o recoltă nemaivăzută. Astfel, varietatea „odesskaia-10" a dat 77.300 kg. masă verde şi ştiuleţi la hectar, din care 24.400 kg. de ştiuleţi, adică 31,6 la sută.

Fireşte că la început nu toţi au crezut pe deplin în valoarea porumbului. Unora li se părea că după porumb nici o altă cultură n-o să mai rodească. Dar Ladislaw Rajtor prevăzuse aceasta. El îi poftea pe oaspeţii poposiţi la cooperativă să vadă griul însămînţat după porumb. Şi oamenii se convingeau că porumbul e o excelentă cultură predecesoare. Pe cîmpul cultivat înainte cu porumb a crescut o minune de grîu, care a dat o recoltă de 3.700 kg. boabe la hectar.

Au trecut doi ani de muncă încordată şi aceşti ani l-au convins pe Ladislaw Rajtor că porumbul este cultura menită să dea belşug de nutreţuri pentru creşterea animalelor şi să ofere noi posibilităţi pentru mărirea producţiei de carne şi lapte.

UN LABORATOR AL EXPERIENŢEI INAINTATE

Experienţa practică l-a convins pe Ladislaw Rajtor de avantajele indiscutabile pe care le prezintă porumbul. Cultivînd pe scară largă porumb, cooperativa agricolă din satul Hyne obţine acum atîtea nutreţuri cîte sînt necesare pentru ramura creşterii animalelor în continuă dezvoltare. Ladislaw Rajtor a devenit cultivator de porumb. Acum pe dînsul îl interesează nu numai treburile cooperativei pe care o conduce. Bun patriot, el vrea ca şi vecinii să aibă un porumb ca al lui, să se îmbogăţească şi ei, să-şi dezvolte bine gospodăria obştească.

In iarna şi primăvara acestui an a sosit la Hyne multă corespondenţă: scrisori şi cărţi poştale, telegrame şi telefonograme. Ţăranii din alte raioane îl rugau pe Ladislaw Rajtor să vină la ei, să le vorbească despre experienţa lui, să le răspundă la întrebările care-i interesau.

Şi vin mereu scrisori şi nici una nu rămîne fără răspuns. Ladislaw Rajtor pleacă adesea pe la vecini, ajungînd uneori în cooperative îndepărtate ca să-i ajute pe oameni cu sfatul său. Şi nu numai cu sfatul. În primăvara acestui an el a hotărît să arate în practică cum trebuie însămînţat porumbul în cuiburi aşezate în pătrat. Împreună cu mecanizatorii săi, Ladislaw Rajtor a însămînţat 34 hectare cu porumb în cooperativa agricolă „9 Mai", 12 hectare în cooperativa „Cesowice" şi alte multe hectare în alte cooperative şi şcoli agricole superioare.

Mulţi spun de cooperativa agricolă din Hyne că aceasta e un laborator, iar unii o numesc institut. Şi într-adevăr că e aşa. Oamenii vin aici ca să înveţe şi dobîndesc aici în practică cunoştinţe minunate. De-aici din cooperativă pleacă învăţători în diferite colţuri ale ţării. Aici în cooperativă se fac experienţe interesante şi prind viaţă ideile noi, creatoare ale agronomilor. Oare nu e acesta un laborator, oare nu e acesta un institut?

V. IVANOV

Pe SCURT

● **N. S. Hruşciov a adresat Aleksandrei Komissariova, crescătoare de porci din sovhozul „Pankovski", regiunea Orel, o scrisoare prin care salută succesele ei în sporirea producţiei de carne de porc.**

Alexandra Komissariova şi-a luat angajamentul de a îngrăşa în acest an 1.200 de porci şi de a preda statului cel puţin 100 tone carne de porc. În primele 8 luni ale acestui an, ea a îngrăşat şi vîndut statului 1.236 de porcine în greutate totală de 108,8 tone, luîndu-şi angajamentul de a îngrăşa pînă la sfîrşitul anului 1836 porcine, precum şi de a vinde statului 158,8 tone carne de porc.

● *Aplicînd legea cu privire la naţionalizare, ratificată recent de parlament, guvernul indonezian a naţionalizat 18 întreprinderi comerciale aparţinînd firmelor olandeze.*

● La o şcoală elementară din Yokohama au fost înregistrate de curînd 409 cazuri de intoxicare a elevilor şi profesorilor cu alimente alterate. Organele locale ale ocrotirii sănătăţii au stabilit că intoxicările se datoresc consumului de alimente preparate din praf de lapte importat din S.U.A.

● **De mai bine de zece zile două treimi din oraşul indian Rohatak (statul Pundjab), din cauza inundaţiilor se află sub apă. In unele locuri nivelul apei a atins înălţimea de 3 metri şi continuă să crească. La acţiunile de salvare iau parte militari indieni.**

● *După cum transmite agenţia Associated Press, în oraşul Boxburg (Uniunea Sud-Africană) s-a produs o catastrofă minieră. In urma unei surpări la mina de aur din această localitate şi-au pierdut viaţa 21 persoane.*

NEGRU pe ALB

In primele 6 luni ale anului curent, numărul atacurilor banditeşti a crescut cu 13 la sută în Statele Unite.

Pe procente, asta vine
Fără teamă să greşeşti:
Al lor grafic urcă bine
In... atacuri banditeşti!

Doi soldaţi americani l-au omorît pe fiul proprietarului hotelului „La Chicago" din oraşul vest-german Schteingeim, furîndu-i banii.

Faptul vrea să ne arate
Că-n decor asimilat
Conform firmei agăţate
Ca-n Chicago... au „lucrat"!

DIN UNIUNEA SOVIETICĂ

Fergana centrală va înflori

Perla Uzbekistanului! Aceste cuvinte definesc cum nu se poate mai bine însemnătatea pe care o prezintă Valea Fergana. În economia Uzbekistanului joacă un rol din cele mai de seamă două mari regiuni — Andijan şi Fergana. Aici e „aur alb" şi mătase, se extrage ţiţei, sînt centrale electrice, uzine ale industriei chimice şi alimentare, livezi şi vii cît cuprinzi cu ochii, cirezi bogate de vite pe păşunile din Altai, oraşe şi sate înecate în verdeaţă. Dar partea centrală a acestei văi, de la rîurile Narîn, Kara-Daria şi Sîr-Daria pînă la poalele lanţului de munţi din Fergana, e un deşert lipsit de apă.

PUTEREA INIŢIATIVEI POPULARE

Acţiunea de valorificare a unor noi pămînturi a devenit o puternică mişcare a întregului popor. Cu ajutorul staţiunilor de maşini şi escavatoare, în anii 1948—1950 au început să cucerească aici hectar cu hectar deşertul colhozurile din raioanele Ahunbabev, Altî-Arîk, Kuvi, Lenin, Andijan şi din alte raioane.

— N-a fost uşor, spune Bazarbai Atakulov, preşedintele colhozului „Leningrad" din raionul Altî-Arîk, Erou al Muncii Socialiste. Muncile de săpare costau scump. Era clar că Fergana Centrală trebuia cucerită cu puteri unite.

Şi iată că la Comitetul Central al Partidului Comunist din Uzbekistan şi la Consiliul de Miniştri al republicii au început să sosească scrisori din colhozuri. Acestea făceau cunoscut că au hotărît să aloce în fiecare an din fodurile indivizibile sume pentru valorificarea pămînturilor din Fergana Centrală, să participe în modul cel mai activ la această acţiune. Această iniţiativă patriotică, izvorîtă din mijlocul maselor populare, a fost sprijinită de partid şi guvern. S-a hotărît să se constituie un consiliu intercolhoznic pentru valorificarea Ferganei Centrale. Acest „comandament" al unui mare şantier naţional a fost constituit în anul 1953. Din primele zile s-au vărsat în contul curent al consiliului primele milioane de ruble.

În răstimp de şapte ani s-au investit în acţiunea de irigare şi valorificare a Ferganei Centrale 436 milioane de ruble!

DEŞERTUL A PRINS VIAŢĂ

În anul 1953, trustul „Ferganavodstroi", special organizat în acest scop, a primit puternice mijloace tehnice: escavatoare, screpere, buldozere, camioane autobasculante. Au răsărit aici aşezări muncitoreşti cu case bune şi s-au construit diferite întreprinderi auxiliare.

Unităţile de construcţie şi montaj, echipate cu toate mijloacele tehnice necesare, au ocupat poziţiile de plecare. Oamenii ce s-au aşezat la cîrma maşinilor au strîns parcă într-un cerc de oţel deşertul, care dă înapoi pas cu pas. De şapte ani în Fergana Centrală nu mai conteneşte duduitul motoarelor. Se construiesc aici canale de irigaţie şi desecare, a căror lungime a atins deja 3.000 km.

Pentru viitorul Ferganei Centrale prezintă o uriaşă importanţă recenta reconstruire a Marelui Canal din Fergana. A fost sporit de două ori şi jumătate debitul canalelor „Ahunbabev" şi „Ulugnar". Nu de mult a intrat în funcţiune canalul „Hanabad", care irigă peste 20.000 ha. de pămînt desţelenite din masivul Iaziav.

S-au săpat 137 milioane metri cubi de pămînt, s-au executat 93.000 m.c. de construcţii de beton şi beton armat. Ce muncă cu adevărat gigantică a oamenilor mărturisesc aceste cifre!

RODUL MUNCII INSUFLEŢITE

Ceea ce se poate obţine pe pămînturile desţelenite din Fergana Centrală se vede, bunăoară, din exemplul colhozului „Gigant" din raionul Tiuria-Kurgan. Membrii acestui colhoz au fost printre iniţiatorii ofensivei împotriva deşertului. În prezent ei cultivă bumbac pe o suprafaţă de 2.600 ha., porumb pe 318 ha. şi au o livadă de 82 ha. Se aşteaptă ca venitul colhozului să se ridice la 25 milioane de ruble!

P. SAVCIUK

Doi TRACTORIŞTI

Povestire de Petco Boicinschi

Camen Doncev mergea cu pas grăbit pe uliţa largă a satului. Se întorcea în Gligovo după cinci ani. Atunci cînd a plecat, se hotărîse să nu se mai înapoieze aici niciodată. Era prea tînăr — şi tinereţea se pripeşte cîteodată. Acum vedea bine lucrul acesta.

Trecuse pe cîmpul unde altă-dată păscuse vitele. Dar cîmpul era altul; dispăruseră haturile şi în locul parcelelor se întindeau acum tarlale mari, pînă la marginea zării: pămînturile gospodăriei agricole colective. Prin faţa ochilor îi treceau imagini de demult, iar în urechi îi sunau cuvintele bătrînului Atanas — directorul S.M.T.-ului din Gligovo:

— „Dacă toţi tractoriştii noştri ar fi ca Penca, semeteul nostru ar fi fruntaş pe raion!".

Vorbele acestea îi aduceau iarăşi aminte de fata brunetă cu ochii negri ca tăciunele, din pricina căreia plecase acum cinci ani din Gligova. Atunci, Penca îi spusese nişte vorbe care nu i-au plăcut: „Nu ai nici o meserie şi vrei să te însori; ce să fac eu cu un bărbat ca tine?" Flăcăul s-a întristat atunci şi după nopţi de nesomn s-a hotărît să plece din sat. Aşa a plecat el la oraş, unde a lucrat ca muncitor necalificat pe la diferite şantiere de construcţii. Intr-o zi a citit în ziar că se deschid cursuri de tractorişti. „Visul începe să se împlinească", şi-a zis Camen Doncev. Iar cînd a venit ziua să urce pe tractor şi să tragă brazde lungi şi drepte, nimeni nu era mai fericit decît el. Chipul Pencăi nu-i fugea însă din minte. O vedea tot bucălată, cu ochii negri ca tăciunele. Dorul de ea şi de satul copilăriei l-a făcut să se întoarcă acum de unde plecase cu cinci ani în urmă. De aceea mergea cu pasul grăbit pe uliţa largă a satului. A stat mai mult în cumpănă: „Acasă să merg mai întîi, ori la S.M.T.?" Pînă la urmă s-a hotărît; a mers la staţiune, iuţind pasul.

— Ai venit? l-a întîmpinat bătrînul director. Spuneai că nu vrei să vii la S.M.T.-ul din Gligovo...

— Nu eram sigur că obţin aprobarea, a zis fără convingere Camen Doncev.

Bătrînul Atanas a privit şiret la tractorist, răsucindu-şi mustaţa blondă.

— Tinereţe, ce să-i faci? a grăit el. Te-ai văzut cu Penca?

Flăcăul a privit drept în ochii directorului, a rîs şi a răspuns scurt:

— Nu!

Directorul a ridicat o sprînceană şi iarăşi şi-a răsucit şiret mustaţa blondă ca mătasea porumbului. El se bucura de venirea acestui tractorist fruntaş, care, alături de Penca fruntaşa S.M.T.-ului din Gligovo, va face treabă bună cu tractoarele pe tarlalele colectiviştilor.

Cum stăteau aşa în biroul directorului uşa s-a deschis încet şi a intrat Penca.

— Bine ai venit la noi, Camen, a izbucnit tractorista, întinzîndu-i mîna.

El s-a ridicat îndată, a făcut un pas spre uşa lîngă care sta Penca, şi i-a mulţumit pentru vorbele atît de frumoase. A măsurat-o cu privirea, constatînd că nimic nu s-a schimbat în făptura ei. Aceeaşi faţă zîmbitoare şi aceiaşi ochi negri, umbriţi de sprîncene arcuite. Vorbele de altă-dată ale Pencăi, pentru care Camen plecase din Gligovo, erau de acum uitate, şterse. Tractoristul era încredinţat că ea cunoştea bine felul cum a muncit el, şi că n-ar putea să mai spună „om fără meserie". Camen nu mai era cel de acum cinci ani, ci era un tractorist fruntaş.

În ziua aceea, Penca l-a condus pe Camen prin tot S.M.T.-ul. I-a făcut cunoştinţă cu tractoriştii şi tractoristele staţiunii. S-au oprit la tractoarele care după terminarea campaniei de toamnă intraseră în reparaţii, vorbind despre bujii, vilbrochene, carburatoare, chiulase. Ce departe li s-a părut la amîndoi zilele acelea cînd ea nu era decît o fată de ţăran, care cunoştea numai sapa şi fusul, iar el, tînăr fără meserie. Şi ce frumoase erau acum vorbele lor, discuţiile lor despre tractoare, vilbrochene, chiulase, carburatoare... Pe pieptul Pencăi prinsă de salopetă, în dreptul inimii, strălucea o insignă — insigna de tractorist fruntaş. De aceeaşi cinstire se bucura şi Camen, care în fiecare an primise această insignă în S.M.T.-ul unde lucrase. Acum venise aici, la Gligovo, satul copilăriei, unde voia să-şi făurească viitorul împreună cu Penca.

S.M.T.-ul din Gligovo — după cum spunea directorul Atanas Imzirliev — „va deveni cu siguranţă primul pe raion", avînd asemenea tractorişti tineri şi fruntaşi.

(Traducere din limba bulgară)

Succesul sportivilor noştri la Olimpiada de la Roma

Pe „Stadio dei Centomila" din Roma s-au încheiat duminică, într-un cadru festiv, întrecerile sportive din cadrul celei de a 17-a ediţii a **Jocurilor Olimpice**, la care au participat cei mai buni sportivi din lume.

Timp de aproape 3 săptămîni, cei peste 7.000 de concurenţi au oferit dispute pasionante care s-au soldat cu rezultate valoroase, fiind stabilite noi recorduri mondiale şi olimpice.

Reprezentanţii Uniunii Sovietice au demonstrat din nou superioritatea în întrecerile cu sportivii fruntaşi din S.U.A. şi din celelalte ţări. **Sportivii din Uniunea Sovietică au cucerit 43 medalii de aur, 29 medalii de argint şi 31 medalii de bronz, iar în clasamentul general pe naţiuni au ocupat primul loc.**

Un succes remarcabil au repurtat şi sportivii din ţara noastră care au cucerit 3 medalii de aur, o medalie de argint şi 6 medalii de bronz. În special, trebuie să menţionăm rezultatele valoroase obţinute de maestra emerită a sportului **Iolanda Balaş** şi de maeştrii emeriţi ai sportului **Dumitru Pîrvulescu** şi **Ion Dumitrescu**, care au făcut ca drapelul scump al patriei noastre să fie înălţat de trei ori pe cel mai înalt catarg, la marile întreceri sportive de la Roma.

Confirmînd forma bună din ultimul timp şi răsplătind condiţiile optime de pregătire pe care i le oferă statul nostru democrat popular, **Iolanda Balaş** a reuşit să cîştige detaşat primul loc la proba săritură în înălţime, cu 1,85 m, şi a modificat de 3 ori recordul olimpic, stabilit la 1,76 m, de atleta americană **Mc. Daniels**, la ediţia 1956 de la Melbourne. **Iolanda Balaş** a arătat şi cu acest prilej că în prezent este cea mai bună sportivă din lume.

La concursurile de lupte clasice, al căror nivel tehnic a fost cu mult superior ediţiilor precedente, un alt reprezentant al ţării noastre, tînărul **Dumitru Pîrvulescu**, a cucerit titlul de campion olimpic, la categoria muscă.

De asemenea, imnul patriei a fost intonat şi în antepenultima zi a întrecerilor la poligonul de tir „Lazio", unde trăgătorul romîn **Ion Dumitrescu**, de la asociaţia sportivă „Recolta" — Ministerul Agriculturii — a repurtat un strălucit succes, ocupînd primul loc la concursul de talere, cu 192 puncte, cucerind astfel medalia de aur.

Rezultate valoroase au obţinut şi luptătorii **Ion Cernea**, care a cucerit locul 2 şi medalia de argint la categoria cocoş; **Ion Ţăranu**, locul 3 şi medalia de bronz la categoria mijlocie; **Lia Manoliu**, locul 3 şi medalia de bronz la proba de aruncarea discului; tînărul boxer **Ion Monea**, locul 3 şi medalia de bronz la categoria mijlocie; **Maria Vicol**, locul 3 şi medalia de bronz, la scrimă; **Leon Rotman**, locul 3 şi medalia de bronz, la canoe, ca şi echipa feminină de gimnastică, formată din **Sonia Iovan, Elena Leuştean, Emilia Liţă, Anastasia Ionescu, Uta Poreceanu** şi **Elena Niculescu**, care a ocupat locul 3 şi a cîştigat medalia de bronz, în întrecerea cu cele mai bune sportive din lume. Gimnastele noastre au întrecut valoroasele echipe ale Japoniei, R. D. Germane, Angliei, R. P. Ungare şi altele.

O comportare bună a avut şi echipa noastră de polo pe apă, clasată pe locul 5 în clasamentul general, adică cu 3 locuri mai sus faţă de ediţia precedentă desfăşurată la Melbourne, ca şi cicliştii noştri care au ocupat locul 6 pe echipe înaintea formaţiilor Franţei, Angliei, R.P. Polone, R.P. Bulgare etc.

În general, toţi sportivii din lotul nostru olimpic au luptat cu multă însufleţire pentru a reprezenta cu cinste culorile patriei dragi.

Pentru rezultatele remarcabile şi pentru frumoasa lor comportare le transmitem sincere felicitări.

M. LERESCU

SĂ FOLOSIM CU CHIBZUINŢĂ ÎNGRĂŞĂMINTELE ŞI AMENDAMENTELE

Directivele celui de-al III-lea Congres al P.M.R. prevăd ca pînă la sfîrşitul perioadei 1960—1965 producţia globală agricolă să crească cu 70—80 la sută faţă de 1959. Pentru realizarea acestui însemnat obiectiv trasat de partid oamenilor muncii de pe ogoare, este necesar să introducem şi să generalizăm în producţie cele mai avansate metode de lucrare a pămîntului. Printre acestea, un loc de frunte îl ocupă aplicarea raţională şi în măsură cît mai mare a îngrăşămintelor şi amendamentelor.

Datorită condiţiilor naturale diferite şi aplicării diferenţiate a agrotehnicii, în unităţile agricole socialiste solurile au un conţinut foarte variat în elemente nutritive principale (N; P; K) şi o reacţie diferită, ceea ce impune ca utilizarea îngrăşămintelor şi amendamentelor să se facă în fiecare gospodărie cu mare chibzuinţă. Numeroasele exemple culese din practica de zi cu zi a unităţilor agricole socialiste fruntaşe dovedesc că folosirea corectă a îngrăşămintelor şi amendamentelor aduce însemnate sporuri de recoltă. Bunăoară, la consfătuirea regională de la Bucureşti, privind cultura grîului, tovarăşul Gh. Mistie, directorul G.A.S. Toporu, a arătat că pe suprafaţa unde au fost aplicate îngrăşăminte naturale şi chimice au fost recoltate, în medie, 3.100 kg grîu la hectar faţă de numai 1.550 kg la ha cît s-a realizat pe terenul unde nu a fost administrat nici un fel de îngrăşămînt. Producţii mari de grîu au obţinut prin aplicarea îngrăşămintelor — în complex cu celelalte lucrări agrotehnice — şi gospodăriile agricole de stat Dragalina, „I. L. Caragiale", Andrăşeşti, gospodăriile colective din Slobozia-Mîndra, „Drumul lui Lenin" din Lehliu şi altele din aceeaşi regiune.

In ceea ce priveşte utilizarea îngrăşămintelor şi în ultimul timp a amendamentelor trebuie spus că uneori se merge pe o linie şablon dîndu-se doze uniforme de îngrăşămînt pe toate terenurile, indiferent de gradul de înzestrare a lor cu elemente fertilizante sau de plantele premergătoare. Acest fel de aplicare a îngrăşămintelor şi amendamentelor este profund dăunător, ducînd la o risipă însemnată de fonduri şi scumpind producţia în mod inutil.

Pentru a ilustra şi mai bine cele spuse mai sus, vom da cîteva exemple. G.A.S. Teremia Mare din regiunea Timişoara ale cărei terenuri sînt situate pe soluri cernoziomice carbonatate şi foarte slab levigate şi pe lăcovişti cu o levigare foarte puţin profundă a carbonatului de calciu, a folosit în acest an — deşi nu era nevoie — peste 50 vagoane de spumă de defecare transportînd-o de la Arad şi Timişoara.

Iată un alt caz. Trustul Gostat Baia Mare a folosit în perioada 1954—1959 cantitatea de circa 8.000 tone superfosfat praf care a fost aplicat în gospodăriile de pe podzoluri. Se ştie că superfosfatul praf aplicat mai ales singur nu aduce pe solurile acide (cu pH sub 5,5 în Kcl) nici-un spor de producţie, el retrogradîndu-se foarte rapid. Procurarea şi folosirea unei asemenea cantităţi de superfosfat, în mod necorespunzător duce la scumpirea producţiei şi la irosirea unui îngrăşămînt preţios.

Unele G.A.S.-uri din Bărăgan au ajuns să administreze 400—800 kg superfosfat la ha, fără să ţină seama de istoricul solelor sau tarlalelor pe care s-au aplicat îngrăşăminte şi în trecut. În urma acestui fapt a rezultat că sporul de producţie obţinut cu 500—700 kg superfosfat la hectar a fost în unele cazuri acelaşi cu sporul realizat numai cu 150—200 kg.

Trebuie menţionat şi faptul că unele gospodării obişnuiesc să îngraşe tarlalele sau solele cele mai uşor accesibile (lîngă secţii, aproape de drumuri sau gări etc.), ajungînd ca aceste terenuri să fie „suprasaturate" cu îngrăşăminte, iar cele îndepărtate să fie lipsite de elemente fertilizante.

Am arătat cîteva din greşelile care se mai fac încă în aplicarea îngrăşămintelor şi amendamentelor. Pentru a le evita pe viitor, socotim necesar să reamintim cîteva reguli principale care trebuie respectate în administrarea îngrăşămintelor şi amendamentelor. Astfel, amendamentele se aplică numai pe soluri acide cu un pH mai mic de 5,5 în Kcl, mai mic de 6 m în extras apos, determinat potenţiometric sau cu pH-metrul. De asemenea, amendamentele trebuie folosite şi pe sărături unde sînt însă necesare analize mai aprofundate asupra naturii acestora.

Pe solurile acide trebuie aplicate întîi amendamentele împreună cu îngrăşămintele organice şi numai după aceea îngrăşămintele chimice.

Nu se recomandă să se aplice superfosfatul praf pe solurile acide (podzolice) şi nici pe cele cu exces de umiditate. Pe asemenea soluri, se va administra superfosfat granulat dat pe rînd, sau se va proceda la compostarea superfosfatului cu gunoi de grajd şi la aplicarea o dată cu acesta.

De asemenea, trebuie introdusă ţinerea evidenţei tarlalelor şi a solelor pentru a se şti ce fel de îngrăşăminte s-au aplicat şi la ce date. În sfîrşit, este necesar ca dozarea îngrăşămintelor cu azotat să se facă în raport cu nivelul de înzestrare a solului cu fosfor accesibil plantelor sau cu cantităţile de îngrăşămînt cu fosfor pe care le putem folosi.

Astăzi cînd îngrăşămintele şi amendamentele sînt aplicate în măsură din ce în ce mai mare de gospodăriile agricole socialiste, este necesar ca fiecare cadru tehnic să posede cunoştinţele de bază privitoare la folosirea acestor mijloace principale de sporire a producţiei agricole. Analizele agrochimice efectuate în laboratoarele Ministerului Agriculturii constituie unul din ajutoarele principale pe care le pot primi gospodăriile în corecta întocmire a planurilor de îngrăşare şi de aplicare a amendamentelor. Este necesar deci ca fiecare gospodărie, folosind experienţa proprie, rezultatele institutelor de cercetări, ale analizelor de sol şi avînd planurile de cultură amplasate pe teren să treacă la întocmirea unor planuri de îngrăşare cît mai raţionale şi mai economice în scopul obţinerii unor producţii sporite şi ieftine.

Ing. DUMITRU TEACI
şeful serviciului de cartarea şi analiza solului din Ministerul Agriculturii

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii şi al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile şi instituţiile agricole. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii nr. 1, Bucureşti. telefon 17.60.10.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".